

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet 1
- ★ Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ... 9
- ★ Rådets direktiv 97/79/EG av den 18 december 1997 om ändring av direktiven 71/118/EEG, 72/462/EEG, 85/73/EEG, 91/67/EEG, 91/492/EEG, 91/493/EEG, 92/45/EEG och 92/118/EEG med avseende på organiseringen av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land 31

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 97/66/EG

av den 15 december 1997

om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkänts av förlikningskommittén den 6 november 1997, och

med beaktande av följande:

(1) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽⁴⁾ skall medlemsstaterna säkerställa fysiska personers fri- och rättigheter i samband med behandling av personuppgifter, särskilt deras rätt till privatliv, för att säkerställa det fria flödet av personuppgifter inom gemenskapen.

(2) Telehemligheten vid kommunikation garanteras i enlighet med internationella instrument för mänskliga rättigheter (särskilt den europeiska konventio-

nen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna) och genom medlemsstaternas konstitutioner.

(3) I gemenskapen införs för närvarande ny och avancerad digital teknik i de allmänt tillgängliga telenäten, vilket leder till särskilda krav på skydd av personuppgifter och användarnas privatliv. Utvecklingen av informationsområdet kännetecknas av att nya teletjänster införs. En framgångsrik gränsöverskridande utveckling av dessa tjänster, t.ex. video på beställning och interaktiv TV, är delvis avhängig av att användarna kan förlita sig på att deras privatliv inte kränks.

(4) Detta gäller särskilt i fråga om införandet av det digitala flertjänstnätet (ISDN) och digitala mobila nät.

(5) I sin resolution av den 30 juni 1988 om utvecklingen av den gemensamma marknaden för teletjänster och teleutrustning fram till 1992⁽⁵⁾ efterlyste rådet åtgärder för att skydda personuppgifter i syfte att skapa en lämplig miljö för den framtida utvecklingen av telekommunikationer inom gemenskapen. I sin resolution av den 18 juli 1989 om förstärkning av samordningen vid införandet av det digitala flertjänstnätet (ISDN) i Europeiska gemenskapen⁽⁶⁾ betonade rådet åter vikten av att personuppgifter och privatliv skyddas.

(6) Europaparlamentet har understrukt vikten av att personuppgifter och privatliv skyddas inom telenäten, särskilt med hänsyn till införandet av det digitala flertjänstnätet (ISDN).

(7) När det gäller allmänt tillgängliga telenät måste särskilda rättsliga och tekniska bestämmelser antas

⁽¹⁾ EGT C 200, 22.7.1994, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 159, 17.6.1991, s. 38.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 mars 1992 (EGT C 94, 13.4.1992, s. 198), rådets gemensamma ståndpunkt av den 12 september 1996 (EGT C 315, 24.10.1996, s. 30) och Europaparlamentets beslut av den 16 januari 1997 (EGT C 33, 3.2.1997, s. 78). Europaparlamentets beslut av den 20 november 1997 (EGT C 371, 8.12.1997). Rådets beslut av den 1 december 1997.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT C 257, 4.10.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT C 196, 1.8.1989, s. 4.

för att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter samt juridiska personers berättigade intressen, särskilt med hänsyn till att riskerna ökar i samband med automatisk lagring och behandling av uppgifter om abonnenter och användare.

- (8) Rättsliga och tekniska bestämmelser som medlemsstaterna har antagit på telekommunikationsområdet för att skydda personuppgifter, privatliv och juridiska personers berättigade intressen måste harmoniseras för att undvika hinder för den inre marknaden för telekommunikation i enlighet med det mål som uppställs i artikel 7a i fördraget. Harmoniseringen skall begränsas till vad som är nödvändigt för att säkerställa att främjandet och utvecklingen av nya teletjänster och -nät mellan medlemsstaterna inte hindras.
- (9) Medlemsstaterna, tillhandahållarna av tjänster och användarna samt de behöriga myndigheterna bör samarbeta för att fastställa och utveckla den relevanta tekniken när detta är nödvändigt för att tillämpa de garantier som avses i bestämmelserna i detta direktiv.
- (10) Dessa nya tjänster omfattar interaktiv TV och video på beställning.
- (11) På telekommunikationsområdet är direktiv 95/46/EG tillämpligt, särskilt såvitt avser alla frågor som rör skydd av grundläggande fri- och rättigheter som inte särskilt omfattas av bestämmelserna i det här direktivet, inbegripet den registeransvariges skyldigheter och enskilda personers rättigheter. Direktiv 95/46/EG är tillämpligt på teletjänster som inte är allmänt tillgängliga.
- (12) I likhet med bestämmelserna i artikel 3 i direktiv 95/46/EG gäller det här direktivet inte sådana frågor om skydd av grundläggande fri- och rättigheter som rör verksamhet som inte omfattas av gemenskapsrätten. Det åligger medlemsstaterna att vidta sådana åtgärder som de anser nödvändiga för skydd av allmän säkerhet, försvaret, statens säkerhet (inbegripet statens ekonomiska välfärd när verksamheten rör statens säkerhet) och upprätthållande av straffrätten. Det här direktivet påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att utföra laglig avlyssning av telekommunikationer för något av dessa ändamål.
- (13) Abonnenter av allmänt tillgängliga teletjänster kan vara antingen fysiska eller juridiska personer. Bestämmelserna i det här direktivet avser att, som

ett komplement till direktiv 95/46/EG, skydda fysiska personers grundläggande rättigheter, särskilt deras rätt till privatliv, och juridiska personers berättigade intressen. Dessa bestämmelser får inte i något fall medföra en skyldighet för medlemsstaterna att utvidga tillämpningsområdet för direktiv 95/46/EG till att omfatta skydd av juridiska personers berättigade intressen. Detta skydd säkerställs inom ramen för tillämplig gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.

- (14) Tillämpningen av vissa krav som hänför sig till presentation och skydd när det gäller identifiering av det anropande och uppkopplade numret och till automatisk omstyrning till abonnentledningar, som är anslutna till analoga stationer, får inte göras tvingande i särskilda fall om en sådan tillämpning visar sig tekniskt omöjligt eller skulle kräva en oproportionerligt stor ekonomisk insats; det är viktigt att de berörda parterna informeras om sådana fall och medlemsstaterna bör därför anmäla dessa till kommissionen.
- (15) Den som tillhandahåller tjänster måste vidta lämpliga åtgärder för att garantera säkerheten i dessa tjänster, om nödvändigt tillsammans med den som tillhandahåller nätet, och underrätta abonnenterna om alla särskilda risker för brott mot nätsäkerheten; säkerheten bedöms mot bakgrund av bestämmelsen i artikel 17 i direktiv 95/46/EG.
- (16) Åtgärder måste vidtas för att förhindra obehörig åtkomst av meddelanden för att skydda teleheimligheten vid kommunikation via allmänt tillgängliga telenät och allmänt tillgängliga teletjänster. Den nationella lagstiftningen i vissa medlemsstater förbjuder endast obehörig åtkomst av meddelanden, om detta sker avsiktligt.
- (17) De abonnentuppgifter som behandlas i samband med att samtal kopplas innehåller upplysningar om fysiska personers privatliv och rör rätten till skydd för deras korrespondens eller juridiska personers berättigade intressen. Sådana uppgifter får endast lagras i den utsträckning det är nödvändigt för att tillhandahålla tjänsten, för fakturering och för betalning av samtrafikavgifter och endast under en begränsad tid. Om den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten vill låta sådana uppgifter undergå ytterligare behandling för att marknadsföra sina egna teletjänster, får detta endast ske om abonnenten givit sitt samtycke till detta efter att ha fått korrekt och fullständig information av den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten om den ytterligare behandling som denne avser att företa.

- (18) Införandet av specificerade räkningar har förbättrat abonnentens möjligheter att kontrollera riktigheten av de avgifter som den som tillhandahåller tjänsten tar ut. Detta kan samtidigt utgöra ett hot mot privatlivet för den som använder allmänt tillgängliga teletjänster. För att skydda användarens privatliv måste medlemsstaterna därför främja utvecklingen av valmöjligheter inom området för teletjänster, såsom alternativa betalningsmöjligheter som ger anonym eller strängt privat tillgång till allmänt tillgängliga teletjänster, t.ex. telebetalkort eller betalning med kreditkort. I samma syfte kan medlemsstaterna kräva att vissa av siffrorna i de uppringda numren stryks i de specificerade räkningarna.
- (19) I fråga om nummerpresentation är det nödvändigt att skydda den uppringande partens rätt att förhindra identifiering av det nummer från vilket samtalet görs och den uppringda partens rätt att avvisa samtal från oidentifierade nummer. Det är i särskilda fall berättigat att förhindra att skydd mot nummerpresentation används. Det ligger i vissa abonnenters intresse, i synnerhet hjälporganisationer och liknande organisationer, att garantera de uppringandes anonymitet. I fråga om presentation av uppkopplat nummer är det nödvändigt att skydda den uppringda partens rätt och berättigade intresse att förhindra identifiering av det nummer till vilket den uppringande faktiskt är uppkopplad, särskilt vid omstyrda samtal. Den som tillhandahåller allmänt tillgängliga teletjänster måste upplysa sina abonnenter om de möjligheter till nummerpresentation och presentation av uppkopplat nummer som finns i nätet och om alla andra tjänster som erbjuds på grundval av nummerpresentation och presentation av uppkopplat nummer liksom om de möjligheter som finns till skydd av privatlivet. Detta gör det möjligt för abonnenterna att, med kännedom om möjligheterna, välja det skydd av privatlivet de önskar tillgå. De möjligheter till skydd av privatlivet som erbjuds permanent per abonnentledning behöver inte nödvändigtvis tillhandahållas som en automatiskt teletjänst, utan bör kunna erhållas genom en enkel begäran till den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten.
- (20) Åtgärder måste vidtas för att skydda abonnenter mot de störningar som automatisk omstyrning kan förorsaka som företas av andra. Abonnenten måste i sådana fall ha möjlighet att genom en enkel begäran till den som tillhandahåller den allmänt tillgängliga teletjänsten förhindra att samtal omstyrs till hans terminal.
- (21) Kataloger distribueras i stora upplagor och är allmänt tillgängliga. Fysiska personers rätt till privatliv och juridiska personers berättigade intressen kräver att abonnenterna kan avgöra i vilken utsträckning deras personuppgifter publiceras i en katalog. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningen av denna bestämmelse till abonnenter som är fysiska personer.
- (22) Åtgärder måste vidtas för att skydda abonnenterna mot intrång i privatlivet i form av icke begärda samtal och telefaxmeddelanden. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningen av denna bestämmelse till abonnenter som är fysiska personer.
- (23) Det är nödvändigt att säkerställa att införandet av tekniska funktioner i teleutrustningen för ändamål som gäller dataskydd harmoniseras för att inte strida mot genomförandet av den inre marknaden.
- (24) I likhet med bestämmelserna i artikel 13 i direktiv 95/46/EG kan medlemsstaterna under vissa förutsättningar begränsa omfattningen av abonnenternas skyldigheter och rättigheter, t.ex. genom att se till att den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst i enlighet med nationell lagstiftning får förhindra att skydd mot nummerpresentation används i syfte att förebygga eller avslöja brott eller med hänsyn till statens säkerhet.
- (25) Om användarnas och abonnenternas rättigheter inte respekteras, måste det i nationell lagstiftning finnas medel för att åtgärda detta på rättslig väg. Om någon underlåter att följa de nationella bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv bör sanktioner vidtas gentemot denna person, oavsett om personen omfattas av privaträttslig eller offentligrättslig lagstiftning.
- (26) Vid tillämpningen av detta direktiv är det lämpligt att utnyttja de erfarenheter som gjorts i den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandling av personuppgifter som inrättades genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG och som är sammansatt av företrädare för medlemsstaternas tillsynsmyndigheter.
- (27) Med hänsyn till den tekniska utvecklingen på telekommunikationsområdet och den därav följande utvecklingen av tjänsteutbudet kommer det att vara nödvändigt att tekniskt specificera de kategorier av data som förtecknas i bilagan till detta direktiv för tillämpningen av artikel 6 i detta direktiv med bistånd av den kommitté, sammansatt av företrädare för medlemsstaterna, som inrättades genom artikel 31 i direktiv 95/46/EG i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av kraven i det här direktivet och oavsett tekniska förändringar. Detta förfarande är endast tillämpligt på specifikationer som är nödvändiga för att anpassa bilagan till ny

teknisk utveckling varvid hänsyn skall tas till förändringar i marknadens och konsumenternas efterfrågan. Kommissionen skall på vederbörligt sätt informera Europaparlamentet om sin avsikt att tillämpa detta förfarande, i annat fall skall förfarandet i artikel 100a i fördraget tillämpas.

- (28) För att underlätta att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs finns det behov av vissa särskilda ordningar för behandling av data som redan pågår vid den tidpunkt då nationell lagstiftning för genomförande av detta direktiv träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

- Genom detta direktiv föreskrivs en harmonisering av medlemsstaternas bestämmelser för att säkerställa en likvärdig nivå på skyddet för de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet rätten till privatliv, med avseende på behandling av personuppgifter inom telekommunikationsområdet samt för att säkerställa fri rörlighet för sådana uppgifter och av teleutrustning och teletjänster inom gemenskapen.
- Bestämmelserna i detta direktiv är avsedda att precisera och komplettera direktiv 95/46/EG för de ändamål som avses i punkt 1. Bestämmelserna är vidare avsedda att skydda berättigade intressen hos de abonnenter som är juridiska personer.
- Detta direktiv skall inte tillämpas på de verksamheter som faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde, t.ex. de som anges i avdelningarna V och VI i Fördraget om Europeiska unionen, och inte i något fall på de verksamheter som avser allmän säkerhet, försvaret, statens säkerhet (inbegripet statens ekonomiska välfärd när verksamheten rör statens säkerhet) och statlig verksamhet inom straffrättsområdet.

Artikel 2

Definitioner

Utöver de definitioner som finns angivna i direktiv 95/46/EG avses i detta direktiv med

- a) *abbonent*: en fysisk eller juridisk person som har ingått ett avtal med den som tillhandahåller allmänt tillgängliga teletjänster om tillhandahållande av sådana tjänster,

- b) *användare*: en fysisk person som använder en allmänt tillgänglig teletjänst för privat eller affärsmässigt bruk, utan att nödvändigtvis ha abonnerat på denna tjänst,

- c) *allmänt tillgängligt telenät*: transmissionssystem och, i förekommande fall, kopplingsutrustning och annan utrustning som möjliggör överföring av signaler mellan bestämda nätanslutningspunkter via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska media, som utnyttjas, helt eller delvis, för att tillhandahålla allmänt tillgängliga teletjänster,

- d) *teletjänster*: tjänster vars tillhandahållande helt eller delvis består av överföring och dirigering av signaler i telenätet, med undantag av radio- och TV-sändningar.

Artikel 3

Berörda tjänster

- Detta direktiv skall tillämpas på behandling av personuppgifter i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga teletjänster inom allmänt tillgängliga telenät inom gemenskapen, särskilt via det digitala flertjänstnätet (ISDN) och allmänt tillgängliga digitala mobila nät.
- Artiklarna 8, 9 och 10 skall tillämpas på abonnentledningar anslutna till digitala stationer och, där det är tekniskt möjligt och inte krävs en oproportionerligt stor ekonomisk insats, på abonnentledningar anslutna till analoga stationer.
- Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana fall där det skulle vara tekniskt omöjligt eller krävas en oproportionerligt stor investering att uppfylla kraven i artiklarna 8, 9 och 10.

Artikel 4

Säkerhet

- Den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst skall vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa säkerheten i sina tjänster, om nödvändigt tillsammans med den som tillhandahåller det allmänt tillgängliga telenätet vad avser nätsäkerhet. Dessa åtgärder skall säkerställa en säkerhetsnivå som är anpassad till den risk som föreligger, med beaktande av dagens tillgängliga teknik och kostnaderna för att genomföra åtgärderna.

- Om det föreligger särskilda risker för brott mot nätsäkerheten, skall den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst informera abonnenterna om sådana risker och hur de kan avhjälpas, inbegripet de kostnader som detta kan medföra.

*Artikel 5***Telehemlighet vis kommunikation**

1. Medlemsstaterna skall genom nationella regler säkra telehemligheten vid kommunikation via allmänt tillgängliga telenät och allmänt tillgängliga teletjänster. De skall särskilt förbjuda avlyssning, uppfångande med tekniskt hjälpmedel, lagring eller andra sätt på vilka kommunikationen kan fångas upp eller övervakas av andra än användarna utan de berörda användarnas samtycke, utom när sådana åtgärder är lagligen tillåtna, i enlighet med artikel 14.1.

2. Punkt 1 påverkar inte inspelning som är tillåten enligt lag av kommunikation i samband med bedrivande av laglig affärsverksamhet för att tillhandahålla bevis om en affärstransaktion eller annan affärskommunikation.

*Artikel 6***Trafik- och faktureringsdata**

1. Trafikdata om abonnenter och användare som behandlas för att koppla upp samtal och som lagras av den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster skall utplånas eller aidentifieras vid samtalets slut utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4.

2. För abonnentfakturerings och betalning av samtrafikavgifter får sådana data som anges i bilagan behandlas. Sådan behandling är tillåten endast fram till utgången av den period under vilken det lagligen går att göra invändningar mot fakturan eller kräva betalning.

3. I syfte att marknadsföra sina egna teletjänster får den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig teletjänst behandla de data som avses i punkt 2, om abonnenten samtycker till detta.

4. Behandling av trafik- och faktureringsdata skall begränsas till sådana personer som, med bemyndigande av den som tillhandahåller allmänt tillgängliga telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster, sköter fakturerings eller trafikstyrning, kundförfrågningar, spårning av bedrägerier och marknadsföring av egna teletjänster, och den skall begränsas till sådant som är nödvändigt för dessa verksamheter.

5. Punkterna 1, 2, 3 och 4 skall gälla utan att det påverkar behöriga myndigheters möjlighet att få information om fakturerings- eller trafikdata i enlighet med

tillämplig lagstiftning i syfte att avgöra tvister, särskilt tvister som gäller samtrafik och fakturerings.

*Artikel 7***Specificerade räkningar**

1. Abonnenter skall ha rätt att få ospecificerade räkningar.

2. Medlemsstaterna skall tillämpa nationella bestämmelser för att jämka samman rätten för de abonnenter som får specificerade räkningar med uppringande användares och uppringda abonnenters rätt till privatliv, t.ex. genom att säkerställa att tillräckliga alternativa möjligheter till kommunikation eller betalningar finns tillgängliga för sådana användare och abonnenter.

*Artikel 8***Presentation och skydd när det gäller identifiering av det anropande och uppkopplade numret**

1. Om nummerpresentation erbjuds, skall den användare som ringer upp ha möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt förhindra presentationer per samtal. Den abonnent som ringer upp skall ha denna möjlighet permanent för alla samtal.

2. Om nummerpresentation erbjuds, skall den uppringde abonnenten ha möjlighet att på ett enkelt sätt samt kostnadsfritt, så länge det är fråga om rimlig användning av denna funktion, förhindra nummerpresentationen vid inkommande samtal.

3. Om nummerpresentation erbjuds och numret visas innan samtalet etableras, skall den uppringde abonnenten ha möjlighet att på ett enkelt sätt avvisa inkommande samtal om skydd mot nummerpresentationen används av uppringande användare eller abonnent.

4. Om presentation av det uppkopplade numret erbjuds, skall den uppringde abonnenten ha möjlighet att på ett enkelt sätt och kostnadsfritt stänga av presentationen av det uppkopplade numret för den uppringande användaren.

5. Bestämmelserna i punkt 1 skall också gälla för samtal från gemenskapen till tredje land; bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 skall också gälla för inkommande samtal från tredje land.

6. Om nummerpresentation och/eller presentation av det uppkopplade numret erbjuds skall medlemsstaterna säkerställa att den som tillhandahåller allmänt tillgängliga teletjänster informerar allmänheten om detta och om de möjligheter som avses i punkterna 1, 2, 3 och 4.

*Artikel 9***Undantag**

Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns öppna förfaranden som reglerar det sätt på vilket den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster har möjlighet att åsidosätta skydd mot nummerpresentation

- a) temporärt, om en abonnent begär spårning av okynnessamtal eller störande samtal; i detta fall skall, i enlighet med nationell lagstiftning, de uppgifter som identifierar den uppringande abonnenten lagras och hållas tillgängliga av den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt telenät och/eller allmänt tillgängliga teletjänster,
- b) permanent, för organisationer som handhar nödsamtal och som av en medlemsstat erkänts som en sådan organisation, inbegripet rättsvärdande myndigheter, ambulanscentraler och brandkårer, för att ta emot sådana samtal.

*Artikel 10***Automatisk omstyrning**

Medlemsstaterna skall säkerställa att alla abonnenter har möjlighet att kostnadsfritt och på ett enkelt sätt stoppa automatisk omstyrning som görs av tredje part till abonnentens terminal.

*Artikel 11***Kataloger**

1. Personuppgifter i tryckta eller elektroniska kataloger som är tillgängliga för allmänheten eller som kan erhållas genom nummerupplysningen skall begränsas till vad som krävs för att identifiera en särskild abonnent, såvida inte abonnenten givit sitt uttryckliga samtycke till att kompletterande personuppgifter publiceras. Abonnenten skall kostnadsfritt ha rätt att på begäran bli struken i en tryckt eller elektronisk katalog, att ange att hans eller hennes personuppgifter inte får användas för direkt marknadsföring, att få sin adress delvis utelämnad och, när detta är ändamålsenligt ur språklig synvinkel, att inte låta sådana uppgifter ingå som anger hans eller hennes kön.

2. Utan hinder av punkt 1 kan medlemsstaterna tillåta att operatörerna kräver betalning från de abonnenter som önskar förvissa sig om att inga personliga uppgifter finns med i en katalog, förutsatt att avgiften för detta inte avhåller någon från att utöva denna rätt, och att avgiften, med beaktande av de allmänna katalogernas kvalitetskrav

mot bakgrund av den allmänna tjänsten, i varje fall inte får överstiga operatörens faktiska kostnader för bearbetning och uppdatering av den förteckning som innehåller abonnenter som inte skall ingå i allmänna kataloger.

3. Rättigheter som tilldelats enligt punkt 1 skall gälla för abonnenter som är fysiska personer. Medlemsstaterna skall också, inom ramen för gemenskapslagstiftningen och tillämplig nationell lagstiftning, säkerställa att berättigade intressen för abonnenter som inte är fysiska personer är tillräckligt skyddade när det gäller deras införande i allmänna kataloger.

*Artikel 12***Icke begärda samtal**

1. Användningen av automatiska uppringningssystem utan mänsklig medverkan (automatisk uppringningsutrustning) eller telefaxapparater (fax) för direkt marknadsföring kan bara tillåtas i fråga om abonnenter som i förväg har gett sitt samtycke.

2. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att kostnadsfritt säkerställa att icke begärda samtal för direkt marknadsföring som sker på andra sätt än de som anges i punkt 1 inte tillåts utan den berörda abonnentens samtycke eller med avseende på abonnenter som inte önskar få sådana samtal; vilken av dessa möjligheter som väljs skall avgöras genom nationell lagstiftning.

3. Rättigheter som tilldelats enligt punkterna 1 och 2 skall gälla för abonnenter som är fysiska personer. Medlemsstaterna skall också, inom ramen för gemenskapslagstiftningen och tillämplig lagstiftning, säkerställa att berättigade intressen för abonnenter som inte är fysiska personer är tillräckligt skyddade när det gäller icke begärda samtal.

*Artikel 13***Tekniska egenskaper och standardisering**

1. Vid genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv skall medlemsstaterna i enlighet med punkterna 2 och 3 säkerställa att inga sådana tvingande krav för specifika tekniska egenskaper ställs för terminalutrustning eller annan teleutrustning som skulle kunna hindra att utrustningen släpps ut på marknaden och hindra den fria rörligheten för sådan utrustning inom och mellan medlemsstaterna.

2. När bestämmelserna i detta direktiv kan genomföras endast genom att särskilda tekniska egenskaper krävs,

skall medlemsstaterna informera kommissionen enligt förfarandena i direktiv 83/189/EEG⁽¹⁾ avseende ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter.

3. När så krävs skall kommissionen säkerställa att gemensamma europeiska standarder för genomförandet av särskilda tekniska egenskaper utarbetas i enlighet med gemenskapslagstiftningen om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om teleterminalutrustning, inbegripet ömsesidigt erkännande av överensstämmelsen hos sådan utrustning, samt enligt rådets beslut 87/95/EEG av den 22 december 1986 om standardisering inom området informationsteknologi och telekommunikation.⁽²⁾

Artikel 14

Utvidgning av tillämpningsområdet för vissa bestämmelser i direktiv 95/46/EG

1. Medlemsstaterna får genom lagstiftning vidta åtgärder för att begränsa omfattningen av de skyldigheter och rättigheter som anges i artiklarna 5, 6, 8.1, 8.2, 8.3 och 8.4 när en sådan begränsning är en nödvändig åtgärd med hänsyn till statens säkerhet, försvaret och allmän säkerhet samt för förebyggande, undersökning, avslöjande av och åtal för brott eller vid obehörig användning av ett telekommunikationssystem enligt artikel 13.1 i direktiv 95/46/EG.

2. Bestämmelserna i kapitel III om rättslig prövning, ansvar och sanktioner i direktiv 95/46/EG skall gälla för nationella bestämmelser som antas i enlighet med det här direktivet och för de individuella rättigheter som kan härledas från detta direktiv.

3. Den arbetsgrupp för skydd av enskilda med avseende på behandling av personuppgifter som inrättades genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG skall utföra de uppgifter som avses i artikel 30 i det ovannämnda direktivet även med avseende på skyddet av de grundläggande fri- och rättigheterna samt av de berättigade intressen inom telekommunikationsområdet, som behandlas i det här direktivet.

4. Kommissionen, biträdd av den kommitté som inrättades genom artikel 31 i direktiv 95/46/EG, skall tekniskt specificera bilagan enligt det förfarande som nämns i den artikeln. Kommittén skall sammankallas särskilt för att behandla de frågor som omfattas av det här direktivet.

Artikel 15

Genomförande av detta direktiv

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 oktober 1998.

Med avvikelse från första stycket skall medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5 i detta direktiv senast den 24 oktober 2000.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Utan hinder av vad som sägs i artikel 6.3 krävs inget samtycke för sådan behandling som redan pågår den dag då de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv träder i kraft. I sådana fall skall abonnenterna informeras om denna behandling, och om de inte uttrycker en annan mening inom en tidsfrist som skall fastställas av medlemsstaten skall de anses ha givit sitt samtycke.

3. Artikel 11 skall inte tillämpas på sådana upplagor av kataloger som givits ut innan de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv träder i kraft.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 16

Mottagare

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 december 1997.

På Europaparlamentets vägnar

J. M. GIL-ROBLES

Ordförande

På rådets vägnar

J.-C. JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/10/EG (EGT L 100, 19.4.1994, s. 30).

⁽²⁾ EGT L 36, 7.2.1987, s. 31. Beslutet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

*BILAGA***Förteckning över data**

Följande data kan behandlas för det ändamål som avses i artikel 6.2:

Data som innehåller

- abonnentutrustningens nummer eller identifiering av utrustningen,
 - abonnentens adress och typ av utrustning,
 - det totala antalet enheter som skall debiteras för redovisningsperioden,
 - det uppringda abonnentnumret,
 - samtalens art, starttidpunkt och varaktighet och/eller den överförda datamängden,
 - datum för uppringningen/tjänsten,
 - annan information om betalningen, såsom förskottsbetalning, avbetalning, avstängning och påminnelser.
-

RÅDETS DIREKTIV 97/78/EG

av den 18 december 1997

om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

- (1) De animaliska produkter eller produkter av animaliskt ursprung och de växtprodukter som är underkastade kontroller som syftar till att förhindra spridning av smittsamma sjukdomar hos djur är förtecknade i bilaga II till fördraget.
- (2) Genom att fastställa principer på gemenskapsnivå för hur veterinärkontroller av produkter från tredje land bör anordnas kan tryggare försörjning och stabilare marknad skapas samtidigt som de åtgärder som krävs för att skydda djurs och människors hälsa harmoniseras.
- (3) Upprättandet av den inre marknaden har gjort det mer nödvändigt att fastställa gemensamma principer för veterinärkontrollerna, särskilt som gränskontrollerna inom gemenskapen har avskaffats.
- (4) Sedan rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land⁽⁴⁾, antogs, har det skett en förändring i tillämpningen av direktivet och nya erfarenheter har vunnits. För överskådligens skull bör direktivet ändras.
- (5) Harmoniserade villkor bör fastställas för alla produkter av animaliskt ursprung som importeras till gemenskapen från tredje land. Därför bör ett enda kontrollförfarande tillämpas för dessa produkter och motsvarande anpassningar göras.

(6) Regler bör fastställas för sändningar som förs in i gemenskapen utan att ha anmälts för veterinärkontroll vid en gränskontrollstation.

(7) I vissa fall kan medlemsstaterna ställa ytterligare krav på produkter som skall importeras. Den medlemsstat som svarar för kontrollerna bör beakta dessa särskilda nationella krav när de nämnda kontrollerna genomförs.

(8) I fråga om omlastning vid sjö- eller luftfart av produkter med slutlig bestämelseort inom gemenskapen bör klara regler fastställas om var kontrollerna skall genomföras.

(9) Gemenskapslagstiftningen kräver att vissa produkter skall övervakas från ankomstorten i gemenskapen fram till bestämelseorten för att människors och djurs hälsa skall skyddas. Därför bör stränga regler fastställas.

(10) Stränga regler bör fastställas för att säkerställa att produkter som anländer till gemenskapens gränser men som inte har sin slutliga bestämelseort inom gemenskapen lämnar gemenskapen.

(11) Åtskillnad bör göras mellan produkter som uppfyller gemenskapens krav för import och sådana som inte gör det. För att dessa skillnader skall kunna beaktas bör separata kontrollsystem upprättas.

(12) Försörjning av transportmedel för sjö- och lufttransport med sådana produkter av animaliskt ursprung som är avsedda för besättning och passagerare har avsevärd kommersiell betydelse inom gemenskapen. Dessa produkter uppfyller ofta inte gemenskapskraven. Därför bör stränga regler i detta avseende fastställas för att skydda människors och djurs hälsa.

(13) En produkt från gemenskapen som inte godtas av tredje land och som återsänds till gemenskapen bör inte längre anses uppfylla gemenskapens krav. Därför bör stränga regler i detta avseende fastställas för att skydda människors och djurs hälsa.

⁽¹⁾ EGT C 285, 23.8.1997, s. 7.

⁽²⁾ EGT C 85, 17.3.1997, s. 76.

⁽³⁾ EGT C 66, 3.3.1997, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

(14) Ytterligare garantier bör föreskrivas för att förebygga bedrägerier, och harmoniserade åtgärder bör införas för att bekämpa bedrägligt förfarande och oegentligheter.

(15) Direktiv 90/675/EEG har undergått flera omfattande ändringar. När nya ändringar krävs är det därför lämpligt, för större tydlighet och av praktiska skäl, att upphäva och ersätta direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv utföra veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I.

Artikel 2

1. I detta direktiv skall definitionerna i artikel 2 i rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽¹⁾ samt artikel 2 i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽²⁾ vid behov tillämpas.

2. Vidare avses med

- a) *produkter*: produkter av animaliskt ursprung enligt direktiven 89/662/EEG och 90/425/EEG, inbegripet sådana biprodukter av animaliskt ursprung som inte omfattas av bilaga II till fördraget, samt de växtprodukter som avses i artikel 19,
- b) *dokumentkontroll*: kontroll av de veterinärintyg eller veterinärdokument eller andra dokument som åtföljer en sändning,
- c) *identitetskontroll*: kontroll genom okulärbesiktning av att veterinärintygen eller veterinärdokumenterna eller andra dokument som föreskrivs i veterinärmedicinsk lagstiftning och produkten stämmer överens,
- d) *fysisk kontroll*: kontroll av själva produkten, eventuellt med kontroll av förpackning och temperatur samt provtagning och den laboratorietest,
- e) *lastansvarig*: fysisk eller juridisk person som i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG)

nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾ är ansvarig under de olika skeden som avses i den förordningen och i vilka sändningen kan befinna sig, samt det ombud som avses i artikel 5 i den förordningen och som övertar detta ansvar i fråga om uppföljningen av de kontroller som föreskrivs i detta direktiv,

- f) *sändning*: en kvantitet produkter av samma slag som omfattas av samma veterinärintyg eller veterinärdokument eller andra dokument föreskrivna i veterinärlagstiftningen och som befordras med samma transportmedel och kommer från samma tredje land eller samma del av tredje land,
- g) *gränskontrollstation*: kontrollstation som utsetts och godkänts i enlighet med artikel 6 för att utföra veterinärkontroller av produkter från tredje land som anländer till gränsen till något av de territorier som är förtecknade i bilaga I,
- h) *import*: övergång till fri omsättning av produkter samt avsikten att låta produkterna övergå till fri omsättning i den mening som avses i artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92,
- i) *tullbehandling*: tullbehandling enligt artikel 4.15 i förordning (EEG) nr 2913/92,
- j) *importvillkor*: veterinärmedicinska krav enligt gemenskapslagstiftningen för produkter som skall importeras,
- k) *behörig myndighet*: den centrala myndighet i en medlemsstat som har behörighet att utföra veterinärkontroller eller den myndighet till vilken den har delegerat sådan behörighet.

KAPITEL I

ORGANISERING OCH UPPFÖLJNING AV KONTROLLERNA

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall se till att ingen sändning från tredje land kan föras in på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I utan att ha genomgått de veterinärkontroller som krävs enligt detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall se till att sändningar förs in på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I via en gränskontrollstation.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG.

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 82/97 (EGT L 17, 21.1.1997, s. 1).

3. Medlemsstaterna skall se till att de lastansvariga till den veterinära personalen vid den gränskontrollstation där produkterna skall anmälas i förväg lämnar upplysningar genom att i det intyg som avses i artikel 5.1 fylla i de uppgifter som gäller dem, eller genom att ge en detaljerad beskrivning, skriftligen med hjälp av en databärare, av den sändning som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet de sändningar som avses i artikel 9 och artikel 19.1.

Medlemsstaterna får genomföra kontroller av lastningsmanifest på fartyg och flygplan och av dessas överensstämmelse med ovan nämnda deklARATIONER och dokument.

4. De tullmyndigheter som gränskontrollstationen tillhör geografiskt skall godkänna den tullbehandling som en sändning anmälts till endast i enlighet med föreskrifterna i det intyg som avses i artikel 5.1.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt förteckningen över de produkter som skall genomgå veterinärkontroll, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 4

1. Varje sändning skall, vid den gränskontrollstation som avses i artikel 3.2, genomgå veterinärkontroll av den behöriga myndigheten ställd under den officiella veterinärens ansvar i enlighet med artikel 6.1 b.

2. För varje sändning skall den officiella veterinären, på grundval av de uppgifter som avses i artikel 3.3, konsultera den databas som avses i bilaga I till rådets beslut 92/438/EEG av den 13 juli 1993 om datorisering av veterinära förfaranden vid import (SHIFT-projektet)⁽¹⁾. Dessutom skall han för varje sändning som är avsedd att importeras till ett av de territorier som är förtecknade i bilaga I till detta direktiv, om så behövs, konsultera den databas som avses i bilaga II till rådets beslut 92/438/EEG.

Den officiella veterinären skall se till att alla de åtgärder vidtas som är nödvändiga för att upprätthålla de databaser som föreskrivs i beslut 92/438/EEG.

3. Varje sändning skall genomgå dokumentkontroll oavsett vilken tullbehandling som sändningen anmälts till, så att det kan fastställas

a) att uppgifterna i veterinärintyg, veterinärdokument eller varje annat dokument som avses i artikel 7.1

överensstämmer med de uppgifter som skall lämnas i förväg i enlighet med artikel 3.3,

b) att uppgifterna i veterinärintyg eller veterinärdokument eller andra dokument vid import ger de garantier som krävs.

4. Med undantag för de specifika fall som nämns i artiklarna 9–15 skall den officiella veterinären

a) utföra en identitetskontroll av varje sändning för att försäkra sig om att produkterna överensstämmer med uppgifterna på intyg eller dokument som åtföljer sändningarna. Med undantag för bulkprodukter enligt rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG⁽²⁾, skall denna kontroll omfatta följande:

i) Om produkter av animaliskt ursprung anländer i behållare skall kontroll ske av att den försegling som har utförts av den officiella veterinären (eller den behöriga myndigheten) när en sådan föreskrivs i gemenskapslagstiftningen är obruten och att de angivelser som förekommer där överensstämmer med dem som finns på åtföljande dokument eller intyg.

ii) I annat fall skall,

— i fråga om samtliga slag av produkter, kontroll ske av att de är försedda med stämpel, officiell märkning eller sundhetsmärkning som anger ursprungsland och ursprungsanläggning och att dessa överensstämmer med dem som finns på intyget eller dokumentet,

— föremballerade eller förpackade produkter, kontroll utföras även av den särskilda märkning som krävs enligt den veterinärmedicinska lagstiftningen,

b) utföra en fysisk kontroll av varje sändning för att

i) försäkra sig om att produkterna uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen och kan användas för de ändamål som anges på åtföljande intyg eller dokument.

Dessa kontroller skall genomföras i enlighet med de kriterier som anges bilaga III.

⁽¹⁾ EGT L 243, 25.8.1992, s. 27. Beslutet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT C 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/90/EG (EGT L 13, 16.1.1997, s. 24).

ii) med intervaller som skall fastställas och före den 1 juli 1999 enligt förfarandet i artikel 29 genomföra

- de laboratorietester som skall utföras på platsen,
- de officiella provtagningar som krävs för att utföra en analys snarast möjligt.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 5

1. När de nödvändiga veterinärkontrollerna har utförts skall den officiella veterinären utfärda ett intyg för den aktuella sändningen av produkter, i vilket resultatet av kontrollerna intygas enligt modellen i bilaga B till beslut 93/13/EEG⁽¹⁾, i förekommande fall anpassad i enlighet med punkt 4 i denna artikel.

2. Det intyg som avses i punkt 1 skall åtfölja sändningen

- så länge som sändningen står under tullövervakning, och i sådant fall skall dokumentet innehålla uppgift om tulldokumentet,
- vid import, fram till den första anläggningen enligt direktiv 89/662/EEG eller den första centralen eller organisationen enligt direktiv 90/425/EEG.

3. Om sändningen är uppdelad i flera delar skall bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas på varje del av sändningen.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel — inbegripet anpassningarna av bilaga B till beslut 93/13/EEG — skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 6

1. En gränskontrollstation skall

a) vara belägen i omedelbar närhet av stället för införsel till ett av de territorier som är förtecknade i bilaga I och på en plats som tullmyndigheterna har anvisat i enlighet med artikel 38.1, första stycket, a och b i förordning (EEG) nr 2913/92.

En gränskontrollstation som är belägen på ett visst avstånd från införselstället kan dock godtas enligt

förfarandet i punkt 2 om det är nödvändigt på grund av de geografiska förhållandena (lossningskaj, bergspass), och i fråga om järnvägstransporter vid den första anhalt som den behöriga myndigheter har angett.

b) stå under ledning av en officiell veterinär som skall ha det faktiska ansvaret för kontrollerna. Den officiella veterinären får biträdas av särskilt utbildad personal.

Veterinären skall se till att all uppdatering av de databaser som avses i artikel 1.1 tredje strecksatsen i beslut 92/438/EEG genomförs.

2. Den förteckning över gränskontrollstationer som är i kraft den dag då detta direktiv offentliggörs får ändras eller kompletteras senare i enlighet med förfarandet i artikel 29

a) genom tillägg av en ny gränskontrollstation

— som föreslagits av medlemsstaten, sedan den behöriga myndigheten har försäkrat sig om efterlevnaden av kraven i bilaga II i detta direktiv och kommissionens beslut 92/525/EEG av den 3 november 1992 om villkor för godkännande av gemenskapens gränskontrollstationer som ansvarar för veterinära kontroller av produkter som importerar från tredje land⁽²⁾,

— som inspekterats av kommissionen i samarbete med medlemsstatens behöriga myndighet,

b) genom återkallande av en gränskontrollstation, om det konstateras att de villkor som föreskrivs i bilaga II inte uppfylls, antingen i samband med att den behöriga myndigheten genomför en kontroll eller efter sådana inspektioner som föreskrivs i artikel 23 om medlemsstaten inte beaktar slutsatserna från dessa inspektioner inom rimlig tid, särskilt om dessa inspektioner påvisat allvarliga risker för människors eller djurs hälsa.

3. En medlemsstat skall, om det är starkt motiverat särskilt med hänsyn till människors eller djurs hälsa, återkalla godkännandet av en gränskontrollstation som är belägen på dess territorium. Medlemsstaten skall informera kommissionen och övriga medlemsstater om återkallandet samt om anledningen till det. Denna gränskontrollstation kan återinföras i förteckningen endast i enlighet med punkt 2 a.

4. Kommissionen skall upprätta och offentliggöra en förteckning över godkända gränskontrollstationer, inbegripet tillfälliga återkallanden av godkännande.

⁽¹⁾ EGT L 9, 15.1.1993, s. 33. Beslutet senast ändrat genom beslut 96/32/EG (EGT L 9, 12.1.1996, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 331, 17.11.1992, s. 16.

5. I avvaktan på att de beslut som avses i punkt 2 a antas, skall den förteckning som upprättats i enlighet med direktiv 90/675/EEG, utan att det påverkar vad som föreskrivs i punkt 3, fortsätta att gälla.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 7

1. Varje sändning som är avsedd att importeras till något av de territorier som är förtecknade i bilaga I skall åtföljas av originalexemplaret av veterinärintygen eller veterinärdokumentet eller av andra dokument som krävs enligt veterinärmedicinsk lagstiftning. Originalexemplaret av intygen eller dokumenten skall behållas av gränskontrollstationen.

2. Varje sändning av produkter från tredje land som är avsedd att importeras till ett av de territorier som är förtecknade i bilaga I skall, trots vad som sägs i artikel 10, genomgå den identitetskontroll och den fysiska kontroll som föreskrivs i artikel 4.4.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av tullföreskrifterna och de särskilda bestämmelser som skall antas i enlighet med artikel 10.2, 10.3 och artikel 18, skall tullmyndigheten tillåta import av sändningar av produkter endast om det har bevisats att de föreskrivna veterinärkontrollerna har utförts med tillfredsställande resultat, att motsvarande intyg har utfärdats i enlighet med artikel 5.1 och att den behöriga myndigheten har fått garantier för att kostnaderna för de undersökningar och kontroller som föreskrivs i rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansiering av de veterinära besiktningar och kontroller som anges i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG (ändrat och kodifierat)⁽¹⁾ har betalats eller kommer att betalas i enlighet med bestämmelserna i det direktivet.

4. Om sändningen uppfyller importvillkoren, skall den officiella veterinären till den berörda personen överlämna en bestyrkt kopia av originalintygen eller originaldokumenten och enligt artikel 5.1 utfärda intyget om att sändningen uppfyller dessa villkor på grundval av de veterinärkontroller som utförts vid gränskontrollstationen.

5. Handel med de produkter som avses i direktiven 89/662/EEG och 90/425/EEG och som får importeras enligt punkt 3 i denna artikel till något av de territorier som är förtecknade i bilaga I till det här direktivet skall bedrivas i enlighet med bestämmelserna i de nämnda direktiven, särskilt de i kapitel II.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

⁽¹⁾ EGT L 32, 5.2.1985, s. 14. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

Artikel 8

1. Om

- produkter är avsedda för en medlemsstat eller ett område där särskilda krav gäller inom ramen för gemenskapslagstiftningen,
- provtagningar har gjorts men resultatet inte är känt då transportmedlet lämnar gränskontrollstationen,
- det rör sig om import som har godkänts för särskilda ändamål i enlighet med de fall som föreskrivs i gemenskapslagstiftning,

skall kompletterande uppgifter lämnas till den behöriga myndigheten på bestämmelseorten med hjälp av Animonätet som avses i direktiv 90/425/EEG.

2. Varje sändning av sådana produkter som avses i punkt 1 första och tredje strecksatserna och som är avsedda för en annan medlemsstat skall genomgå den dokumentkontroll, den identitetskontroll och den fysiska kontroll som föreskrivs i artikel 4.3 och 4.4 vid den gränskontrollstation som är belägen på den medlemsstats territorium där produkterna förs in, särskilt för att kontrollera om de berörda produkterna är i överensstämmelse med de tillämpliga gemenskapsreglerna i bestämmelsemedlemsstaten eller i bestämmelseområdet. Kött från viltlevande pälsvilt som importeras med skinn skall dock genomgå en identitetskontroll eller en fysisk kontroll, med undantag för den hälsokontroll och den undersökning av de restsubstanser som avses i rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav⁽²⁾ som skall utföras i enlighet med rådets direktiv 92/45/EEG av den 16 juni 1992 om frågor om människors och djurs hälsa i samband med nedläggning av vilt och utsläppandet på marknaden av viltkött⁽³⁾ vid anläggningen på bestämmelseorten, dit detta kött skall transporteras under tullövervakning enligt förfarandet i punkt 4, första strecksatsen i denna artikel i förening med det intyg som avses i artikel 5.1.

Resultatet av dessa kontroller skall meddelas den veterinära myndighet som har ansvaret för den gränskontrollstation där dessa produkter förs in. Beroende på detta resultat skall den tillämpa de åtgärder som föreskrivs i artikel 24.

3. Medlemsstaterna skall — när det gäller sådana produkter som avses i punkt 1 första och tredje strecksatserna och som förs in i en annan medlemsstat än bestämmelsemedlemsstaten — vidta de åtgärder som behövs för att sändningarna skall nå den avsedda bestämmelsemedlemsstaten.

⁽²⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/23/EG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

4. Produkter som enligt gemenskapslagstiftningen skall övervakas under transporten från den mottagande gränskontrollstationen till anläggningen på bestämmelseorten skall befordras under iakttagande av följande villkor:

- Sändningarna i fråga skall under övervakning av den behöriga myndigheten befordras mellan den mottagande gränskontrollstationen och anläggningen på bestämmelseorten i läckfria fordon eller behållare som förseglats av de behöriga myndigheterna. De produkter som avses i punkt 1 tredje strecksatsen skall stå under tullövervakning fram till bestämmelseorten i enlighet med det förfarande T5 som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾, i förening med det intyg som föreskrivs i artikel 5.1 med uppgift om den tillättna bestämmelseorten och även, i förekommande fall, den planerade bearbetningen.
- Den officiella veterinären vid den berörda gränskontrollstationen skall via Animo-nätet underrätta den veterinära myndighet som är ansvarig för anläggningen på försändelsens bestämmelseort om produktens ursprung och bestämmelseort.
- Produkterna skall i anläggningen på bestämmelseorten genomgå den behandling som avses i gällande gemenskapslagstiftning.
- Den officiella veterinären på bestämmelseorten eller i det fall som avses i kapitel 10 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG den officiella veterinären vid det mellanliggande lagret, skall, efter underrättelse från den ansvariga vid anläggningen på bestämmelseorten eller vid det mellanliggande lagret inom 15 dagar meddela den officiella veterinär vid gränskontrollstationen som till honom anmält avsändningen att produkten har nått bestämmelseorten. Han eller hon skall genomföra regelbundna kontroller för att framför allt genom kontroll av registren över ankomna försändelser bekräfta att de nämnda produkterna har anlänt till bestämmelseanläggningen.

5. Om det till den behöriga myndigheten vid den gränskontrollstation där införsel skett framförs bevis för att de produkter som har deklarerats vara avsedda för en godkänd anläggning aldrig har nått bestämmelseorten, skall den — utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 20 — vidta nödvändiga åtgärder mot den lastansvarige.

6. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna förteckningen över de godkända anläggningar som anges i punkt 4 för de berörda produkterna i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning.

Om anläggningen inte uppfyller sin anmälningsplikt får medlemsstaten återkalla godkännandet och tillgripa de sanktioner som erfordras med hänsyn till den löpta risken.

Kommissionen skall offentliggöra förteckningen över godkända anläggningar och se till att den uppdateras och översänds till medlemsstaterna.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel som skall utarbetas efter samråd med de berörda tullmyndigheterna skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 9

1. De sändningar som är avsedda för import till något av de territorier som är förtecknade i bilaga I, som anländer till en gränskontrollstation men som är avsedda att importeras via en annan gränskontrollstation på samma territorium, eller på en annan medlemsstats territorium, skall genomgå identitetskontroll och fysisk kontroll vid bestämmelseortens gränskontrollstation, förutsatt att transporten sker sjö- eller luftvägen. Nedan angivna förfaranden skall följas vid den gränskontrollstation där sändningarna infördes:

- a) Om sändningen omlastas från ett flygplan till ett annat eller från ett fartyg till ett annat inom tullområdet för samma hamn eller flygplats, direkt eller efter lossning på kaj eller terminal under en tid som understiger den minimitid som avses i b, skall den behöriga myndigheten underrättas om detta av den lastansvarige. I undantagsfall, om djurs eller människors hälsa är hotad, får den utföra en dokumentkontroll av produkterna på grundval av originalexemplaret av veterinärintyget eller veterinärdokumentet eller varje annat originalexemplar av dokument som åtföljer den berörda sändningen eller en bestyrkt kopia av dem.
- b) I övriga fall då sändningen lossas
 - i) skall sändningen under en period, för vilken den maximala och minimala längden samt villkoren skall bestämmas enligt förfarandet i punkt 2, förvaras under den behöriga myndighetens kontroll på hamnens eller flygplatsens tullområde i avvaktan på transport sjö- eller luftvägen till en annan gränskontrollstation,
 - ii) skall den genomgå en dokumentkontroll av produkterna med avseende på de handlingar som avses i a,
 - iii) skall den i undantagsfall och utan att det påverkar artikel 20 genomgå identitetskontroll och fysisk kontroll om det föreligger fara för människors eller djurs hälsa.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97 (EGT L 196, 24.7.1997, s. 31).

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

3. Rådet får på förslag från kommissionen och med kvalificerad majoritet besluta att utsträcka bestämmelserna i denna artikel till att även gälla omlastning på tåg.

Artikel 10

1. Kommissionen får på grundval av väl underbyggd begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ — i enlighet med förfarandet i artikel 29 — under vissa förutsättningar samt särskilt mot bakgrund av resultaten av tidigare kontroller, minska frekvensen av de fysiska kontroller som skall genomföras på sådana produkter för vilka importvillkoren är harmoniserade, det vill säga med beaktande av följande tre villkor:

- a) Att produkterna kommer från tredje land eller områden i tredje land som erbjuder tillräckliga hälsogarantier i fråga om kontroller vid ursprungsorten av produkter som är avsedda för import till ett av de territorier inom gemenskapen som är förtecknade i bilaga I.
- b) Att produkterna, i den utsträckning denna förpliktelse föreskrivs i gemenskapens lagstiftning, kommer från anläggningar som återfinns i en förteckning som upprättats i enlighet med gemenskapslagstiftningen eller, när det gäller anläggningar som har godkänts i enlighet med rådets beslut 95/408/EG av den 22 juni 1995 om villkor för upprättande, under en övergångsperiod, av provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land, från vilka medlemsstaterna får importera vissa produkter av animaliskt ursprung, fiskprodukter och levande tvåskaliga mollusker⁽¹⁾, en anläggning som har varit föremål för antingen gemenskapsinspektion eller nationell inspektion.
- c) Att importintygen har antagits för de berörda produkterna.

2. Innan ett förslag till beviljande av undantag av detta slag för produkter från ett tredje land överlämnas, skall kommissionen till Ständiga veterinärkommittén överlämna en rapport om nämnda tredje land med hänsyn till följande aspekter:

- a) De garantier som ges för hela eller en del av det berörda tredje landets territorium när det gäller efterlevnaden av gemenskapens krav, inbegripet dem som gäller kontrollen av restsubstanser.
- b) Djurhälsotillståndet i det berörda tredje landet.
- c) Information om den allmänna hälsosituationen i landet.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 17. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/34/EG (EGT L 13, 16.1.1997, s. 33).

d) Vilka slags åtgärder det tredje landet har vidtagit för att kontrollera och bekämpa sjukdomar.

e) Struktur, befogenheter, oberoende och kompetens inom veterinärmedicinska organ eller andra behöriga organ.

f) Efterlevnaden av de produktionshygieniska minimikrav som fastställs i gemenskapslagstiftningen.

g) Typ av produkt eller produkter och den potentiella hälsorisk som de medför.

h) Bestämmelser om godkännande av vissa ämnen och efterlevnaden av kraven i rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion⁽²⁾ samt direktiv 96/23/EG.

i) Resultatet av gemenskapens eller nationella inspektionsbesök.

j) Resultatet från kontrollerna vid importen.

k) Om analysen av den risk som föreligger med hänsyn till de importerade produkternas art, presentation och transportsätt.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 kan beslut om att minska kontrollfrekvensen fattas även vid förhandlingar inom ramen för ett veterinärt ekvivalensavtal som ingåtts ömsesidig grund mellan gemenskapen och ett tredje land.

Dessa minskningar skall införas i gemenskapsbestämmelserna enligt förfarandet i artikel 29.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 11

1. En medlemsstat skall på alla de medlemsstaters vägnar genom vilka transitering av sändningarna kommer att ske tillåta transitering av sändningar från ett tredje land till ett annat tredje land endast om

- a) dessa sändningar kommer från ett tredje land vars produkter får införas på de territorier som är förtecknade i bilaga I och är avsedda för ett annat tredje land.

Den behöriga myndigheten kan ge dispens från detta krav vid omlastning i enlighet med artikel 9.1 a av en sändning från ett flygplan till ett annat eller från ett fartyg till ett annat inom tullområdet i samma hamn eller flygplats för att sändas vidare utan ytterligare uppehåll på de territorier som är förtecknade i

⁽²⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.

bilaga I enligt allmänna kriterier som skall fastställas enligt punkt 4 i denna artikel.

- b) samtycke till en sådan transitering dessförinnan har lämnats av den officiella veterinären vid gränskontrollstationen i den medlemsstat där sändningen först förs in till ett av de territorier som är förtecknade i bilaga I,
- c) den lastansvariga i förväg förbinder sig att, om dessa produkter avvisas, återta sändningen för att förfara med dem i enlighet med artikel 17.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 skall gälla i enlighet med följande villkor:

- a) Sändningar som har anmälts för transiteringsförfarande vid gränskontrollstationen skall åtföljas av de intyg eller dokument som avses i artikel 7.1 samt om så behövs av bestyrkta översättningar.
- b) Sändningen av produkter skall anmälas vid ovan nämnda gränskontrollstation för att genomgå dokumentkontroll och identitetskontroll.

Undantag från dokumentkontroll och identitetskontroll kan beviljas av den behöriga veterinärmyndigheten för sjö- och lufttransport om sändningen

- inte lossas. I detta fall, och utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 20 skall dokumentkontrollen begränsas till en undersökning av lastmanifestet,
- omlastas i enlighet med artikel 9.1 a från ett flygplan till ett annat eller från ett fartyg till ett annat inom tullområdet för samma hamn eller flygplats.

I undantagsfall skall dessutom fysisk kontroll utföras om det föreligger fara för människors eller djurs hälsa eller om det finns misstanke om oegentligheter.

- c) Vid transport på väg, järnväg eller inre vattenvägar genom de territorier som är förtecknade i bilaga I skall en sådan sändning
 - under tullens övervakning och i enlighet med förfarande T 1 i förordning (EEG) nr 2913/92 sändas till platsen för utförsel från gemenskapen, tillsammans med det dokument som krävs enligt punkt 2 a i denna artikel och det intyg som föreskrivs i artikel 5.1, för att styrka från vilken gränskontrollstation som sändningen skall lämna gemenskapen,
 - transporteras, utan att produkterna lossas eller delas upp efter att ha lämnat den mottagande gränskontrollstationen, i fordon eller behållare som förseglats av myndigheterna. Ingen hantering är tillåten under denna transport,
 - lämna gemenskapen via en gränskontrollstation inom högst 30 dagar efter att ha lämnat införsel-

platsens gränskontrollstation, såvida inte ett allmänt undantag har beviljats enligt förfarandet i punkt 4 för att ta hänsyn till väl dokumenterade geografiska avstånd.

- d) Den officiella veterinär som ger tillstånd till transporten skall via Animo-nätet underrätta den officiella veterinären vid utförselplatsens gränskontrollstation.
- e) Den officiella veterinären vid utförselplatsens gränskontrollstation skall på det intyg som avses i artikel 5.1 intyga att de berörda sändningarna har lämnat gemenskapen och via telefax eller på annat sätt sända en kopia av detta dokument i införselplatsens gränskontrollstation.

Om den officiella veterinären vid införselplatsens gränskontrollstation inte har underrättats om att produkterna förts ut ur gemenskapen inom den tid som föreskrivs i punkt 2 c tredje strecksatsen, skall han vända sig till den behöriga tullmyndigheten som skall inleda en undersökning för att fastställa produkternas egentliga bestämmelseort.

3. Alla kostnader i samband med tillämpningen av denna artikel, inbegripet de inspektions- och kontrollkostnader som denna artikel ger upphov till, skall bäras av den lastansvarige eller dennes ombud utan ersättning från medlemsstaten i enlighet med principerna i artikel 1 i direktiv 85/73/EEG.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt när det gäller utbyte av information mellan de gränskontrollstationer där införsel respektive utförsel sker, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 12

1. Sändningar av produkter från tredje land som är avsedda för en frizon, ett frilager eller ett tullager kan, i enlighet med förordning (EEG) nr 2913/92, tas emot där av den behöriga myndigheten endast om den lastansvarige i förväg har angett om ändamålet med produkterna är att fritt omsättas i något av de territorier som är förtecknade i bilaga I eller om det är fråga om ett annat ändamål som skall anges samt om dessa produkter uppfyller importvillkoren eller ej.

Om det saknas exakt uppgift om ändamålet med produkten skall den betraktas som avsedd att fritt omsättas på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I.

2. De sändningar som avses i punkt 1 skall vid den gränskontrollstation där införseln skett genomgå en dokumentkontroll, en identitetskontroll och en fysisk kontroll för att kontrollera om dessa produkter uppfyller nämnda importvillkor eller inte.

Den fysiska kontrollen är inte nödvändig — utom vid väl grundad misstanke om risk för människors eller djurs hälsa — om det vid dokumentkontrollen framgår att produkterna i fråga inte uppfyller gemenskapskraven.

Dessa sändningar skall åtföljas av de dokument som avses i artikel 7.1. Om det behövs skall bestyrkta översättningar bifogas dessa dokument.

3. Om det vid kontrollerna enligt punkt 2 visar sig att gemenskapskraven är uppfyllda skall den officiella veterinären vid gränskontrollstationen upprätta det intyg som avses i artikel 5.1 i förening med tulldokumenten. De behöriga veterinär- och tullmyndigheterna skall bevilja tillträde till ett lager i en frizon, ett frilager eller ett tullager. Dessa produkter skall ur veterinärsynpunkt förklaras godkända för fri omsättning.

4. Om det vid kontrollerna enligt punkt 2 visar sig att produkterna inte uppfyller gemenskapskraven skall den officiella veterinären vid gränskontrollstationen upprätta det intyg som avses i artikel 5.1 i förening med tulldokumenten. Veterinär- och tullmyndigheterna vid gränskontrollstationen kan i detta fall bevilja tillträde till ett lager i en frizon, ett frilager eller ett tullager endast om följande villkor uppfylls, dock utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 16:

a) Produkterna får inte komma från ett tredje land som ålagts förbud i enlighet med artikel 11.1 a första meningen.

b) Lagren i frizonerna och frilagren skall godkännas av den behöriga myndigheten för förvaring av produkterna. För att godkännas skall de uppfylla följande krav:

— Bestå av ett slutet område där in- och utfart står under ständig övervakning av den som är ansvarig för lagret. När det gäller lager som ligger i en frizon skall hela zonen vara inhägnad och stå under ständig övervakning av tullmyndigheten.

— Uppfylla de villkor för godkännande som i gemenskapslagstiftningen eller, i avsaknad av sådan, nationell lagstiftning fastställs för lager för förvaring av den eller de berörda produkterna.

— Ha ett bokföringssystem som för varje dag anger alla sändningar som förs in i eller ut från lagret med angivande för varje sändning av vilken typ av produkter det rör sig om och vilka kvantiteter samt mottagarens namn och adress. Denna bokföring skall bevaras i minst tre år.

— Förfoga över åtskilda lager- och/eller kylutrymmen som gör det möjligt att lagra de produkter som inte uppfyller veterinärbestämmelserna.

När det gäller befintliga lager kan den behöriga myndigheten dock tillåta att dessa produkter lagras separat i samma lokal om de produkter som inte uppfyller gemenskapsnormerna lagras i ett läsbart utrymme.

— Förfoga över lokaler som är reserverade för den personal som utför veterinärkontrollerna.

Om det framgår av de kontroller som avses i punkt 2 i denna artikel att den lastansvarige har gjort en falskdeklaration enligt punkt 1 i denna artikel skall han förfara med sändningen enligt artikel 17.

5. De behöriga myndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder

— för att kontrollera att villkoren för godkännande av lagren alltjämt uppfylls,

— för att de produkter som inte uppfyller gemenskapens veterinärmedicinska krav inte förvaras i samma utrymmen eller lokaler som de produkter som uppfyller nämnda krav,

— för att garantera effektiv kontroll av ankomst till och avsändande från lagret samt övervakning genom veterinärmyndigheten under de tider då lagren eller zonerna är öppna. Myndigheten skall särskilt kontrollera att de produkter som inte uppfyller gemenskapskraven inte kan föras ut ur de lokaler eller fack där de förvaras utan den behöriga myndighetens tillstånd,

— för att utföra alla kontroller som behövs för att förhindra varje ändring, varje utbyte av de produkter som förvaras i lagren eller varje förändring av emballage eller innerförpackning eller bearbetning.

6. En medlemsstat kan med hänvisning till djurs eller människors hälsa vägra att tillåta att de produkter som inte uppfyller villkoren i gemenskapslagstiftningen förs in i ett tullager, ett frilager eller en frizon.

7. Sändningarna får föras in i frizonerna, frilagren eller tullagren endast om de är försedda med tullens sigill.

8. De sändningar som avses i punkt 4 i denna artikel kan lämna ett frilager, ett tullager eller en frizon endast för att sändas antingen till ett tredje land eller till ett sådant lager som avses i artikel 13 eller för att destrueras, förutsatt att

— sändningen till ett tredje land sker med beaktande av kraven i artikel 11.1 c och artikel 11.2 a, c, d och e,

— överföringen till ett sådant lager som avses i artikel 13 sker i enlighet med tullens kontrollformulär T 1 med relevanta adressuppgifter med mera i det åtföljande intyg som föreskrivs i nämnda artikel,

— de berörda produkterna förstörs innan de transporteras till en destruktionsanläggning.

Sändningarna i fråga skall sedan vidarebefordras på villkor att transporten sker, utan omlastning och under övervakning av de behöriga myndigheterna, i läckfria fordon eller behållare som förseglats av de behöriga myndigheterna.

Sändningarna får inte flyttas mellan de lager som avses i denna artikel.

9. Alla kostnader i samband med tillämpningen av denna artikel, inbegripet de kostnader för inspektion och kontroller som följer av denna artikel, skall bäras av den lastansvarige eller dennes ombud utan ersättning från medlemsstaten, i enlighet med de principer som framgår av artikel 1 i direktiv 85/73/EEG.

10. Medlemsstaterna skall tillstålla kommissionen en

- a) förteckning över de frizoner, frilager och tullager som avses i punkt 4,
- b) en förteckning över de aktörer som avses i artikel 13.

Kommissionen skall sörja för att förteckningen i a offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* samt till medlemsstaterna meddela namnen på operatörerna i b.

11. Om villkoren i punkterna 1–10 inte uppfylls och om de är tillämpliga på lagret kan den behöriga myndigheten tillfälligt upphäva eller slutgiltigt återkalla det godkännande som avses i punkt 4 b. Den skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater.

Om oegentligheter konstateras skall, oavsett om de är uppsåtliga eller beror på grov försumlighet, de sanktioner som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten vidtas mot den som har ansvaret för transporten av sändningen efter det att denna har avsänts från lagret.

12. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel — särskilt när det gäller de kontrollförfaranden som skall följas när sändningen ankommer till och avsänds från sådana zoner eller lager och när sändningar transporteras mellan sådana zoner och lager samt sättet att förvara produkterna och tillåten hantering — skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 13

1. De aktörer som direkt till transportmedel för sjötransport levererar sådana produkter som avses i artikel 12.4 för att konsumeras av besättningen skall förutom att uppfylla kraven i artikel 12.1, 12.2, 12.4 a, 12.4 b andra, tredje och fjärde strecksatserna samt 12.5–12.7 och 12.9,

- a) av den behöriga myndigheten i förväg ha givits tillstånd som aktörer,
- b) förse sig med produkter som inte får bearbetas på något sätt, såvida inte råvaran uppfyller gemenskapskraven,
- c) förfoga över stängda byggnader vars in- och utgångar står under ständig övervakning av den som är ansvarig för lagret. När det gäller lager som ligger inom en frizon skall kraven i artikel 12 gälla,
- d) förbinda sig att inte utlämna de produkter som avses i artikel 12.4 till konsumtion på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I,
- e) snarast anmäla till den behöriga myndigheten när nämnda produkter anländer till ett sådant lager som avses i punkt c.

2. De aktörer som avses i punkt 1 skall

- a) leverera produkterna direkt ombord på transportmedel för sjötransport, eller till ett lager med särskilt tillstånd som är beläget i bestämmelsehamnen, varvid åtgärder skall vidtas för att de berörda produkterna under inga omständigheter skall kunna lämna hamnområdet för en annan bestämmelseort. Transporten från det ursprungliga lagret fram till bestämmelsehamnen skall ske under tullövervakning enligt förfarande T 1 i förordning (EEG) nr 2913/92 och åtföljas av ett veterinärintyg av en typ som skall fastställas enligt förfarandet i punkt 6,
- b) i förväg underrätta den behöriga myndigheten i hamn- eller flygplatsområdet i den medlemsstat från vilken produkterna levereras och de behöriga myndigheterna i hamnområdet i bestämmelsemedlemsstaten om tidpunkten då produkterna sändes och uppgift om bestämmelseort,
- c) inkomma med ett officiellt bevis att produkterna har nått fram till sin slutliga bestämmelseort,
- d) under minst tre år hålla ett register över ankomster och avsändanden. Detta register skall ge möjlighet till kontroll av de delar av sändningen som behålls i lagret.

3. Aktörerna skall se till att fartygen inte förses med produkter som inte uppfyller gemenskapskraven utom för att säkerställa varutillförseln till passagerarna och besättningen utanför kustområdena på de territorier som är förtecknade i bilaga I, så som de är definierade i nationell lagstiftning.

4. Den behöriga myndighet i hamnområdet i den medlemsstat från vilken produkterna levereras skall underrätta den behöriga myndigheten i hamnområdet i bestämmelsemedlemsstaten om leveransen senast vid avsändan-

det av produkterna samt via Animo-nätet meddela denna myndighet produkternas bestämmelseort.

5. Om villkoren i denna artikel inte efterlevs skall den behöriga myndigheten återkalla det tillstånd som avses i punkt 1 a. Den skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel — särskilt när det gäller de kontrollförfaranden som skall följas vid avsändande och under transport och vid leverans av sådana produkter som skall levereras direkt ombord på transportmedel för sjötransport, inbegripet beviset för att dessa produkter har nått sin legitima bestämmelseort — skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 14

1. Sådana produkter vars godkända tullbehandling enligt förordning (EEG) nr 2913/92 inte är densamma som den som anges i artikel 7 och artikel 12.3 i detta direktiv skall, utom vid fall av destruktion eller avvisning, genomgå identitetskontroll och fysisk kontroll i syfte att kontrollera om dessa produkter uppfyller importvillkoren eller inte.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 15

1. En medlemsstat skall tillåta återinförel av en sändning produkter med ursprung i gemenskapen som avvisats av ett tredje land om

- a) produkterna åtföljs
 - i) antingen av originalintyget eller av en bestyrkt kopia från den behöriga myndighet som har utfärdat det intyg som åtföljer produkterna, med angivande av skälen till avvisningen tillsammans med en försäkran att lagrings- och transportvillkoren för produkterna har uppfyllts samt med uppgift om att produkterna i fråga inte har utsatts för någon bearbetning,
 - ii) när det gäller förseglade behållare, av ett intyg från transportföretaget som garanterar att innehållet inte har bearbetats eller lossats,
- b) produkterna i fråga genomgår dokumentkontroll, identitetskontroll och, i de fall som föreskrivs i artikel 20, fysisk kontroll,

c) denna sändning återsänds direkt, under de förhållanden som föreskrivs i artikel 8.4 till ursprungsanläggningen i den medlemsstat där intyget har utfärdats och transporten, om den måste gå genom en annan medlemsstat, dessförinnan har godkänts av den officiella veterinären vid gränskontrollstationen i den medlemsstat där sändningen första gången anländer till något av de territorier i gemenskapen som är förtecknade i bilaga I, vilket den officiella veterinären gör på alla de medlemsstaters vägnar genom vilka transiteringen kommer att ske.

2. En medlemsstat kan inte motsätta sig återinförel av en sändning produkter med ursprung i gemenskapen som har avvisats av ett tredje land om den behöriga myndighet som har utfärdat originalintyget har godkänt återtagandet av sändningen och villkoren i punkt 1 har uppfyllts.

3. I det fall som avses i punkterna 1 och 2 skall produkterna i fråga befordras på sådana villkor att transporten fram till ursprungsanläggningen sker enligt förfarandet i artikel 8.4 i ett läckfritt transportmedel som identifierats och förseglats av den behöriga myndigheten, så att förseglingen bryts så snart behållaren öppnas.

4. Den officiella veterinär som godkänner transporten skall via Animo-nätet underrätta den behöriga myndigheten på bestämmelseorten.

5. Alla kostnader i samband med tillämpningen av denna artikel inbegripet de kostnader för inspektion och kontroller som följer av denna artikel, skall bäras av den lastansvarige eller dennes ombud utan ersättning från medlemsstaten i enlighet med de principer som framgår av artikel 1 i direktiv 85/73/EEG.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 16

1. Detta kapitel gäller inte följande produkter:

- a) Produkter som ingår i resandens personliga bagage och är avsedda för egen konsumtion, förutsatt att kvantiteten inte överstiger en kvantitet som skall fastställas i enlighet med punkt 3, och förutsatt att produkterna kommer från en medlemsstat eller ett tredje land eller en del av ett tredje land som återfinns på den förteckning som har upprättats enligt gemenskapens regler och varifrån import inte är förbjuden.
- b) Produkter som skickas i småpaket till privatpersoner, förutsatt att det inte rör sig om affärsmässig import och att den avsända kvantiteten inte överstiger en kvantitet som skall fastställas i enlighet med punkt 3, och förutsatt att produkterna kommer från tredje land eller en del av ett tredje land som återfinns på

den förteckning som har upprättats enligt gemenskapens regler och varifrån import inte är förbjuden.

- c) Produkter som befinner sig ombord på ett transportmedel i internationell trafik och är avsedda att konsumeras av besättningen och passagerarna, förutsatt att de inte förs in på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I.

Om sådana produkter eller köksavfall från dem lossas, skall de förstöras. Det är dock inte nödvändigt att förstöra produkterna, om de överförs direkt från ett transportmedel i internationell trafik till ett annat transportmedel i samma hamn och under tullens kontroll.

- d) Produkter vars kvantitet inte överstiger en kvantitet som skall fastställas i enlighet med punkt 3, och som genomgått värmebehandling i en hermetiskt tillsluten behållare med ett Fo-värde på 3,00 eller mer, och
- i) som ingår i resandens personliga bagage och är avsedda för egen konsumtion,
- ii) som skickas i småpaket till privatpersoner, förutsatt att det inte rör sig om affärsmässig import.
- e) Produkter som skickas som handelsprover eller som är avsedda för utställningar, förutsatt att de inte är avsedda att saluföras och att de i förväg har fått den behöriga myndighetens tillstånd för detta ändamål.
- f) Produkter avsedda för särskilda undersökningar eller analyser, om det genom den officiella kontrollen kan garanteras att dessa produkter inte levereras som livsmedel, och att produkterna efter det att utställningen är avslutad eller de särskilda undersökningarna eller analyserna har utförts, med undantag för de kvantiteter som har använts vid analysen, förstörs eller återsänds på vissa villkor som den behöriga myndigheten skall fastställa.

I de fall som avses i denna punkt och i punkt e skall bestämmelsemedlemsstaten se till att produkterna i fråga inte kan användas för andra ändamål än de för vilka de införts till gemenskapens territorium.

2. Punkt 1 i denna artikel skall inte påverka de regler som gäller för färskt kött och köttprodukter enligt artikel 1.2 i rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin, får och getter samt färskt kött och köttbaserade produkter⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/91/EG (EGT L 13, 16.1.1997, s. 27).

3. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 29 fastställa tillämpningsföreskrifter och särskilt viktgränser för de olika produkter som kan komma att omfattas av de undantag som avses i punkt 1.

Artikel 17

1. Sändningar som har förts in på något av gemenskapens territorier utan att ha underkastats veterinärkontroller enligt kraven i artiklarna 3 och 4 skall beslagtas, och den behöriga myndigheten skall besluta att de antingen skall förstöras i enlighet med punkt 2 b eller skall återsändas i enlighet med punkt 2 a.

2. Om den behöriga myndigheten genom kontrollerna enligt detta direktiv finner att produkten inte uppfyller importvillkoren, eller om kontrollerna avslöjar oegentligheter, skall den behöriga myndigheten efter samråd med den lastansvarige eller dennes ombud besluta om något av följande:

- a) Att återsända produkten från de territorier som är förtecknade i bilaga I från samma gränskontrollstation till en bestämmelseort som avtalas med den lastansvarige med samma transportmedel inom högst 60 dagar, om resultaten från veterinärkontrollen och hygien- eller djurhälsokraven tillåter det.

I det fallet skall den officiella veterinären vid gränskontrollstationen

— inleda det informationsförfarande som föreskrivs i artikel 1.1 första strecksatsen i beslut 92/438/EEG,

— ogiltigförklara de veterinärintyg eller veterinärdokument som åtföljer de avvisade produkterna, i enlighet med bestämmelser som kommissionen skall fastställa enligt det förfarande som avses i punkt 7, för att de ifrågasatta produkterna inte skall kunna föras in via en annan gränskontrollstation.

- b) Att, om återsändning inte kan ske, eller om den tidsfrist på 60 dagar som anges i a har löpt ut, eller om den lastansvarige omedelbart ger sitt samtycke, destruera produkterna i den anläggning som är avsedd för detta ändamål förlagd och närmast gränskontrollstationen enligt rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung och även av fisk⁽²⁾.

⁽²⁾ EGT L 363, 27.12.1990, s. 51. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

I väntan på återsändning av de produkter som avses i denna punkt eller på bekräftelse av skälen till att de har avvisats, skall de behöriga myndigheterna förvara de ifrågasatta produkterna under den behöriga myndighetens kontroll och på den lastansvariges bekostnad.

3. Bestämmelserna i artiklarna 23 och 24 skall tillämpas när de kontroller som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel gör det möjligt att konstatera en allvarlig överträdelse eller upprepade överträdelser av gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning.

4. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte gälla om den behöriga myndigheten har givit tillstånd att använda produkterna i enlighet med direktiv 90/667/EEG, förutsatt att de inte medför någon risk för människors eller djurs hälsa.

5. Den lastansvarige eller dennes ombud skall bära de kostnader som uppkommer i samband med återsändning eller förstöring av sändningen eller användning av produkten i andra syften.

Vidare skall medlemsstaten, om en konstaterad oegentlighet är resultatet av grov försumlighet eller uppsåtlig överträdelse, vidta de sanktioner gentemot den lastansvarige som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

6. Bestämmelserna i beslut 92/438/EEG skall tillämpas.

7. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1–3 och särskilt standardisering av bedömningskriterierna för att besluta om avvisning, beslag eller förstöring skall antas enligt förfarandet i artikel 29.

Artikel 18

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 29 och på grundval av de planer som avses i andra stycket anta tillämpningsföreskrifter för import till vissa delar av de territorier som är förtecknade i bilaga I, så att hänsyn till de begränsningar som följer av de speciella naturförhållanden som utmärker dessa områden, i synnerhet avståndet till en fastlandsdel av gemenskapens territorium.

Därför skall Republiken Frankrike och Republiken Grekland förelägga kommissionen var sin plan som klart anger vilka slags kontroller som skall utföras vid import av produkter från ett tredje land till de franska utomeuropeiska departementen respektive vissa öar och ögrupper med tanke på de begränsningar som följer av de speciella geografiska naturförhållanden som utmärker dessa områden.

I dessa planer skall det klart anges vilka kontroller som skall utföras för att förhindra att produkter som förts in på dessa områden inte under några omständigheter vidarebefordras till andra delar av gemenskapen, såvida inte dessa områden uppfyller kraven i gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning.

Artikel 19

1. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 29 upprätta en förteckning över de växtprodukter som, särskilt med hänsyn till deras senare bestämmelseort, kan medföra risk för spridning av smittsamma eller infektiösa djursjukdomar och som därför skall genomgå veterinärkontroller i enlighet med detta direktiv, i synnerhet de kontroller som anges i artikel 4, för att fastställa dessa växtprodukters ursprung och planerade bestämmelseort.

Enligt samma förfarande skall följande fastställas:

- De djurhälsokrav som tredje land skall uppfylla och de garantier som skall lämnas, särskilt arten av den behandling som kan komma att krävas med tanke på djurhälsosituationen där.
- En förteckning över de tredje länder som mot bakgrund av dessa garantier kan få tillstånd att till gemenskapen exportera de växtprodukter som anges i första stycket.
- Eventuella särskilda kontrollbestämmelser, i synnerhet för provtagning på dessa produkter, särskilt vid bulkimport.

2. Färska fiskprodukter som landas direkt från ett fiskefartyg som för tredje lands flagg skall, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1093/94 av den 6 maj 1994 om fastställande av på vilka villkor fiskefartyg från tredje land får direktlanda och avsätta sina fångster i gemenskapens hamnar⁽¹⁾ och innan de får föras in på något av de territorier som är förtecknade i bilaga I, genomgå de veterinära kontroller som föreskrivs för fisk som landas direkt från fiskefartyg som för en medlemsstats flagg.

Trots vad som sägs i artikel 3.2 kan en medlemsstat likväl få tillåtelse att, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 29, genomföra de kontroller som i det här direktivet föreskrivs för fryst och djupfryst tonfisk som, utan att ha rensats från vare sig huvud eller inälvor, landas direkt från en båt tillhörande gemensamma företag som är inregistrerade enligt gemenskapens regler på detta område, under förutsättning att

- kontrollerna utförs av den behöriga myndigheten vid närmast belägna gränskontrollstation i den bestämmelseindustri som godkänts för bearbetning av dessa produkter,

⁽¹⁾ EGT L 121, 12.5.1994, s. 3.

- bearbetningsindustrin inte ligger längre bort än 75 km från en gränskontrollstation,
- produkterna transporteras under tullövervakning enligt förfarandet i artikel 8.4 första strecksatsen från landningsplatsen till bestämmelseindustrin.

3. I enlighet med förfarandet i artikel 29 kan undantag beviljas från bestämmelserna i artikel 6.1 b och, i fråga om den personal som ansvarar för kontrollerna och för utfärdande av intyg, från bestämmelserna i artikel 4.1 och artikel 5.1 för gränskontrollstationer där fisk uppvisas i enlighet med rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter⁽¹⁾.

Artikel 20

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel skall den officiella veterinären eller den behöriga myndigheten, om det uppstår misstankar om att den veterinärmedicinska lagstiftningen inte följs eller om det föreligger tveksamhet om

- a) en produkts identitet eller dess egentliga bestämmelseort,
- b) huruvida produkten överensstämmer med de garantier som lagstiftningen föreskriver för denna typ av produkter,
- c) efterlevnaden av de garantier om djurhälsa eller folkhälsa som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen,

utföra alla de veterinärkontroller som han eller hon bedömer motiverade för att få sina misstankar bekräftade eller vederlagda.

De kontrollerade produkterna skall stå under den behöriga myndighetens kontroll tills kontrollresultaten erhållits.

Om misstankarna bekräftas skall kontrollerna av produkter av samma ursprung stärkas i enlighet med artikel 17.3.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 29.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/23/EG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

Artikel 21

1. Republiken Österrike skall ha en frist på tre år från och med den dag då anslutningsfördraget träder i kraft för att införa det kontrollsystem som fastställs i detta kapitel. Under den övergångsperioden skall Österrike tillämpa de bestämmelser som kommer att fastställas före dagen för anslutningsfördragets ikraftträdande i enlighet med förfarandet i artikel 29. Dessa bestämmelser skall säkerställa att alla nödvändiga kontroller utförs så nära gemenskapens yttre gräns som möjligt.

2. Republiken Finland skall ha en frist på två år från och med den dag då anslutningsfördraget träder i kraft för att införa det kontrollsystem som fastställs i detta kapitel. Under den övergångsperioden skall Finland tillämpa de bestämmelser som kommer att fastställas före dagen för anslutningsfördragets ikraftträdande i enlighet med förfarandet i artikel 29. Dessa bestämmelser skall säkerställa att alla nödvändiga kontroller utförs så nära gemenskapens yttre gräns som möjligt.

3. På begäran av en medlemsstat kan undantag göras — enligt förfarandet i artikel 29 — för gränskontrollstationer som är belägna vid gränsen till de länder som godkänts som kandidater för anslutning, från kraven i bilaga II åttonde strecksatsen under en period på två år räknat från och med den 1 juli 1999.

KAPITEL II

SKYDDSAÅTGÄRDER

Artikel 22

1. Om det på ett tredje lands territorium uppträder eller sprids en sådan sjukdom som avses i rådets direktiv 82/894/EEG av den 21 december 1982 om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen⁽²⁾, en zoonos, en sjukdom eller varje annan företeelse eller orsak som kan utgöra en allvarlig fara för människors eller djurs hälsa eller om några andra allvarliga orsaker som rör djurhälsa eller skydd för människors hälsa gör det motiverat, i synnerhet mot bakgrund av de konstateranden som har gjorts av kommissionens veterinära experter eller vid de kontroller som har utförts vid en gränskontrollstation, skall kommissionen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat utan dröjsmål och beroende på hur allvarlig situationen är, vidta någon av följande åtgärder:

- Avbryta importen från hela eller en del av det tredje landet i fråga och, i förekommande fall, från det tredje land som är transitland.

⁽²⁾ EGT L 378, 31.12.1982, s. 58. Direktivet senast ändrat genom anslutningsakten 1994.

— Ställa upp särskilda villkor för produkter som importeras från hela eller en del av det tredje landet i fråga.

— På grundval av faktiska observationer utforma lämpliga kontrollkrav, som kan omfatta en särskild undersökning av riskerna för människors och djurs hälsa samt, beroende på resultatet av dessa kontroller, öka frekvensen av de fysiska kontrollerna.

2. Om det vid någon av de kontroller som anges i detta direktiv framgår att en sändning av produkter kan komma att utgöra en fara för människors eller djurs hälsa skall den behöriga veterinärmyndigheten omedelbart vidta följande åtgärder:

— Den skall omhänderta och destruera sändningen.

— Den skall omedelbart informera de övriga gränskontrollstationerna och kommissionen om vad den kommit fram till och om produkternas ursprung i enlighet med beslut 92/438/EEG.

3. Kommissionen får i det fall som anges i punkt 1 i denna artikel vidta säkerhetsåtgärder i fråga om de produkter som anges i artiklarna 11, 12 och 13.

4. Företrädare för kommissionen får omedelbart besöka platsen.

5. Om en medlemsstat officiellt informerar kommissionen om behovet av att vidta skyddsåtgärder och om kommissionen inte har tillämpat bestämmelserna i punkterna 1 och 3 eller hänskjutit ärendet till Ständiga veterinärkommittén i enlighet med punkt 6, får medlemsstaten vidta säkerhetsåtgärder mot produkterna i fråga.

Om en medlemsstat i enlighet med denna punkt vidtar säkerhetsåtgärder mot tredje land eller anläggning i ett tredje land skall den underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta inom Ständiga veterinärkommittén.

Ärendet skall inom tio arbetsdagar hänskjutas till Ständiga veterinärkommittén i enlighet med artikel 28 i syfte att utsträcka, ändra eller upphäva de åtgärder som avses i punkterna 1 och 3 i denna artikel. Förfarandet i artikel 28 kan också användas för att fatta de beslut som är nödvändiga, inklusive dem som rör omlopp av produkter inom gemenskapen och transitering.

6. Beslut att ändra, upphäva eller utsträcka åtgärder enligt punkterna 1–3 och 5 i denna artikel skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 28.

7. Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

KAPITEL III

INSPEKTION OCH KONTROLLER

Artikel 23

1. I den utsträckning det behövs för en enhetlig tillämpning av kraven i detta direktiv får veterinärmedicinskt sakkunniga från kommissionen, i samarbete med de behöriga myndigheterna,

a) kontrollera att medlemsstaterna uppfyller nämnda krav,

b) genomföra kontroller på platsen för att säkerställa att kontrollerna utförs i enlighet med detta direktiv.

2. En medlemsstat på vars territorium en inspektion görs skall ge kommissionens veterinärmedicinskt sakkunniga all den hjälp som de behöver för att de skall kunna utföra sina uppgifter.

Resultatet av de genomförda kontrollerna skall diskuteras med den berörda medlemsstatens behöriga myndighet innan en slutrapport utarbetas och distribueras.

3. Om kommissionen anser att resultatet av kontrollerna motiverar det, skall den ta upp situationen till behandling i Ständiga veterinärkommittén. Den får i enlighet med förfarandet i artikel 28 fatta de beslut som krävs.

4. Kommissionen skall följa hur situationen utvecklas och, mot bakgrund av denna utveckling och i enlighet med förfarandet i artikel 28, ändra eller upphäva de beslut som avses i punkt 5 i denna artikel.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 24

1. Om en allvarig överträdelse eller upprepade överträdelser av gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning kan konstateras vid de kontroller som föreskrivs i detta direktiv skall den behöriga myndigheten vidta följande åtgärder med hänsyn till de produkter som berörs av denna användning eller med hänsyn till dessa produkters ursprung:

— Den skall underrätta kommissionen om arten av de produkter som använts och om den ifrågasatta sändningen, och kommissionen skall omgående underrätta samtliga gränskontrollstationer.

— Medlemsstaterna skall förstärka kontrollerna av alla sändningar av produkter med samma ursprung. Särskilt skall de tio följande sändningarna med samma

ursprung tas i förvar — varvid ersättning för kontrollkostnader skall deponeras — vid gränskontrollstationen för att där genomgå en fysisk kontroll, inbegripet provtagningar och laboratorietester enligt bilaga III.

Om dessa nya kontroller bekräftar att gemenskapslagstiftningen inte har följts skall de berörda sändningarna eller delarna av sändningar behandlas i enlighet med artikel 17.2 a och b.

— Kommissionen skall underrättas om resultaten av de förstärkta kontrollerna och med hänsyn till denna information genomföra de undersökningar som behövs för att fastställa skälen och ursprunget till de konstaterade överträdelserna.

2. Om kontrollerna visar att gränsvärdena för restsubstanter har överskridits skall kontrollerna enligt punkt 1 andra strecksatsen tillämpas.

3. När det gäller ett tredje land som har slutit ekvivalensavtal med gemenskapen eller ett tredje land som åtnjuter minskad kontrollfrekvens skall kommissionen, om den efter en undersökning hos de behöriga myndigheterna i det berörda tredje landet kommer fram till att dessa inte har uppfyllt sina förpliktelser och garantierna enligt planerna i artikel 29.1 i direktiv 96/23/EG, för detta land upphäva förmånen av den minskade kontrollfrekvensen enligt förfarandet i artikel 29 i det här direktivet när det gäller de ifrågasatta varorna till dess att det berörda tredje landet har bevisat att bristerna har rättats till. Upphävandet skall återkallas enligt samma förfarande.

Om det är nödvändigt för att återupprätta förmånen av nämnda avtal skall en delegation från gemenskapen med experter från medlemsstaterna bege sig till platsen, på det berörda tredje landets bekostnad, för att kontrollera de åtgärder som vidtagits.

Artikel 25

1. Om en behörig myndighet i en medlemsstat på grundval av de kontroller som utförs på produkternas avsättningsort finner att bestämmelserna i detta direktiv inte har följts vid en gränskontrollstation, ett tullager, en frizon eller ett frilager enligt artikel 12 i en annan medlemsstat, skall den utan dröjsmål kontakta den behöriga centrala myndigheten i den medlemsstaten.

Den sistnämnda myndigheten skall vidta alla de åtgärder som krävs och informera den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten om vilka kontroller som har gjorts och vilka beslut som har fattats samt skälen för dessa beslut.

Om den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten befarar att dessa åtgärder är otillräckliga, skall den, tillsammans med den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten, undersöka hur situationen skall kunna avhjälpas, vid behov genom ett besök på platsen.

Om de kontroller som anges i första stycket visar att bestämmelserna i detta direktiv vid upprepade tillfällen inte har följts, skall den behöriga myndigheten i bestämmelsemedlemsstaten informera kommissionen och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

Kommissionen, får, på begäran av den behöriga myndigheten i bestämmelsemedlemsstaten eller på eget initiativ, och med hänsyn till arten av överträdelser,

— i samarbete med de behöriga nationella myndigheterna skicka en inspektionsgrupp till platsen i fråga,

— anmoda den behöriga myndigheten att skärpa kontrollerna vid gränskontrollstationen, tullagret, frizonen eller frilagret i fråga.

I avvaktan på kommissionens slutsatser skall den berörda medlemsstaten, på begäran av bestämmelsemedlemsstaten, skärpa kontrollerna vid gränskontrollstationen, tullagret, frizonen eller frilagret i fråga.

Bestämmelsemedlemsstaten kan för sin del skärpa kontrollerna av produkter med samma ursprung.

På begäran av en av de två berörda medlemsstaterna skall kommissionen — om försummelserna bekräftas vid inspektionen enligt femte stycket första strecksatsen i denna punkt — vidta lämpliga åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 28. Dessa åtgärder skall bekräftas eller omprövas så snart som möjligt i enlighet med samma förfarande.

2. Rätten att överklaga den behöriga myndighetens beslut i enlighet med gällande lagstiftning i medlemsstaterna skall inte påverkas av detta direktiv.

Den behöriga myndighetens beslut och skälen för dessa skall meddelas den lastansvarige som berörs av besluten eller dennes ombud.

Om den lastansvarige i fråga eller dennes ombud så begär skall besluten och skälen meddelas honom skriftligen tillsammans med anvisningar om hans rätt att överklaga enligt gällande lagstiftning i den medlemsstat som utför kontrollerna, och om de förfaringssätt och de tidsfrister som gäller vid överklaganden.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 26

1. Varje medlemsstat skall utarbeta ett utbytesprogram för de tjänstemän som har befogenhet att utföra kontroller av produkter som kommer från tredje land.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall i Ständiga veterinärkommittén samordna de program som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att de program som samordnas enligt punkt 2 skall kunna genomföras.

4. Genomförandet av programmen skall varje år ses över i Ständiga veterinärkommittén på grundval av de rapporter som utarbetas av medlemsstaterna.

5. Medlemsstaterna skall på grundval av de erfarenheter som gjorts förbättra och fördjupa utbytesprogrammen.

6. Gemenskapen skall bevilja ett finansiellt stöd för att göra det möjligt att effektivt utveckla utbytesprogrammen. Närmare bestämmelser om gemenskapens finansiella stöd och det belopp som beräknas belasta gemenskapens budget fastställs i rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾.

7. Tillämpningsföreskrifter för punkterna 1, 4 och 5 i denna artikel skall vid behov antas i enlighet med förordningen i artikel 29.

Artikel 27

Medlemsstaterna skall se till att de officiella veterinärer som tjänstgör vid gränskontrollstationerna deltar i de särskilda utbildningsprogram som avses i denna artikel.

Kommissionen skall, enligt förordningen i artikel 29, utarbeta de riktlinjer som dessa program skall följa.

Kommissionen skall minst en gång per år anordna seminarier för de ansvariga för dessa program så att en samordning säkerställs.

De åtgärder som föreskrivs i denna artikel skall finansieras i enlighet med avdelning III i beslut 90/424/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 94/370 EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 31).

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 28

När det hänvisas till förfarandet i denna artikel skall Ständiga veterinärkommittén, inrättad genom rådets beslut 68/361/EEG⁽²⁾, fatta beslut i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 i direktiv 89/662/EEG.

Artikel 29

När det hänvisas till förfarandet i denna artikel skall Ständiga veterinärkommittén fatta beslut i enlighet med bestämmelserna i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG.

Artikel 30

Bilagorna II och III kan kompletteras i enlighet med förfarandet i artikel 29.

Artikel 31

Detta direktiv skall inte påverka de skyldigheter som följer av tullbestämmelserna.

Artikel 32

Medlemsstaterna kan begära ekonomiskt stöd från gemenskapen enligt artikel 38 i beslut 90/424/EEG för genomförandet av detta direktiv.

Artikel 33

Direktiv 90/675/EEG skall upphöra att gälla den 30 juni 1999.

De rättsakter som antagits på grundval av direktiv 90/675/EEG skall förbli i kraft till dess att bestämmelser för att ersätta dem har antagits på grundval av det här direktivet.

Varje rättsakt som antas på grundval av det här direktivet skall, om det visar sig nödvändigt, ange från och med vilket datum dessa bestämmelser skall ersätta motsvarande bestämmelser i den rättsakt som antagits på grundval av direktiv 90/675/EEG.

Hänvisningar till det direktiv som upphävs skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas enligt den jämförelsetabell som återfinns i bilaga IV.

⁽²⁾ EGT L 255, 18.10.1968, s. 23.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna skall, före den 1 juli 1999, anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 juli 1999.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 35

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 36

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 1997.

På rådets vägnar

F. BODEN

Ordförande

*BILAGA I***TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 1**

1. Belgiens territorium.
 2. Danmarks territorium med undantag för Färöarna och Grönland.
 3. Tysklands territorium.
 4. Spaniens territorium med undantag för Ceuta och Melilla.
 5. Greklands territorium.
 6. Frankrikes territorium.
 7. Irlands territorium.
 8. Italiens territorium.
 9. Luxemburgs territorium.
 10. Nederländernas territorium i Europa.
 11. Portugals territorium.
 12. Förenade kungarikets territorium.
 13. Österrikes territorium.
 14. Finlands territorium.
 15. Sveriges territorium.
-

BILAGA II

VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV GEMENSKAPENS GRÄNSKONTROLLSTATIONER SOM ANSVARAR FÖR VETERINÄRA KONTROLLER AV PRODUKTER SOM IMPORTERAS FRÅN TREDJE LAND (RÅDETS BESLUT 92/525/EEG)

För att godkännas av gemenskapen skall gränskontrollstationerna ha

- den personal som krävs för att kontrollera de dokument (hygienintyg eller hälsointyg eller annat dokument som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen) som åtföljer produkterna,
- ett i förhållande till mängden produkter som behandlas vid gränskontrollstationen tillräckligt antal veterinärer och medhjälpare som är särskilt utbildade för att utföra kontroller av att produkterna motsvarar de åtföljande dokumenten och systematiska, fysiska kontroller av varje sändning av produkter,
- tillräckligt med personal för att ta och bearbeta stickprover från sändningar som anmälts vid en gränskontrollstation,
- tillräckligt stora lokaler till förfogande för den personal som ansvarar för veterinärkontrollerna,
- lämpliga hygieniska lokaler och anläggningar som gör det möjligt att genomföra rutinanalyser och stickprovstagning enligt vad som föreskrivs i detta direktiv,
- lämpliga hygieniska lokaler och anläggningar som gör det möjligt att ta och bearbeta prover för rutinkontroller enligt gemenskapsbestämmelserna (mikrobiologiska normer),
- ett specialiserat laboratorium där särskilda analyser av de prover som tagits på kontrollstationen kan göras,
- lokaler och kylutrymmen som medger förvaring av den del av en sändning som tagits ut för analys och av produkter vars övergång till fri omsättning ännu inte godkänts av den ansvariga veterinären vid gränskontrollstationen,
- lämplig utrustning som medger ett snabbt utbyte av information, särskilt med andra gränskontrollstationer (genom det datoriserade system som anges i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG eller SHIFT-projektet),
- tillgång till tjänster från en anläggning där de behandlingar som föreskrivs i direktiv 90/667/EEG kan utföras.

BILAGA III

FYSISK KONTROLL AV PRODUKTERNA

Syftet med den fysiska kontrollen av animaliska produkter är att säkerställa att produkterna fortfarande är i ett skick som överensstämmer med det ändamål som anges i veterinärintyget eller veterinärdokumentet. Det är således nödvändigt att kontrollera de ursprungsgarantier som har intygats av tredje land samt försäkra sig om att den efterföljande transporten inte har påverkat de förutsättningar som ursprungligen garanterades genom

- a) sensoriska kontroller: till exempel lukt, färg, konsistens, smak.
- b) enklare fysiska eller kemiska tester: genom att skära, tina upp, tillaga.
- c) laboratorietester för att upptäcka
 - restsubstanser,
 - sjukdomsalstrande organismer,
 - smittämnen,
 - bevis på förändringar.

Oavsett vilken produkttyp det handlar om skall följande åtgärder vidtas:

- a) En kontroll av villkoren och metoderna avseende transporten skall göras bland annat för att påvisa fel eller avbrott i kylsystemet.
- b) Sändningens verkliga vikt skall jämföras med den vikt som anges på veterinärintyget eller veterinärdokumentet. Hela sändningen skall vid behov vägas.
- c) Förpackningsmaterialet och alla märkningar (stämplar, etiketter) på förpackningen skall kontrolleras för att säkerställa att de överensstämmer med gemenskapslagstiftningen.
- d) En kontroll skall göras för att kontrollera om den temperatur som krävs enligt gemenskapslagstiftningen har hållits under transporten.
- e) För att genomgå sensorisk kontroll, fysiska och kemiska tester och laboratorietester skall en hel uppsättning förpackningar eller, om det gäller produkter från bulkklaster, olika prover besiktigas.

Testerna skall genomföras på en hel uppsättning prov som tas från hela sändningen. Om så krävs får produkterna delvis lossas för att säkerställa att alla delar av sändningen kan nås.

Kontrollen skall utföras på 1 % av produkterna eller förpackningarna i sändningen där minst två och högst tio produkter/förpackningar skall kontrolleras.

Veterinärmyndigheterna kan emellertid, beroende på omständigheterna och vilka produkter det gäller, beordra mer omfattande kontroller.

När det gäller bulkklaster, skall minst fem prov tas från olika delar av sändningen.
- f) Om resultaten från laboratorietester genom stickprov inte är tillgängliga omedelbart och om ingen omedelbar fara föreligger för människors och djurs hälsa kan sändningarna frisläppas.

Om laboratorietesterna utförs på grund av en misstanke om oegentligheter eller om de föregående testerna gett positiva resultat skall sändningarna dock inte frisläppas förrän testresultaten har visat sig vara negativa.
- g) Transportmedlet skall enbart i följande fall lossas helt och hållet:
 - Om lastningen har gjorts på ett sådant sätt att det är omöjligt att komma åt hela sändningen genom att endast lossa en del av den.
 - Om en stickprovskontroll visar på oegentligheter.
 - Om föregående sändning har uppvisat oegentligheter.
 - Om den officiella veterinären hyser misstanke om oegentligheter.
- h) När den fysiska kontrollen är avslutad, skall den behöriga myndigheten intyga att en kontroll har utförts genom att återförsluta alla öppnade förpackningar och stämpla dem med officiell märkning samt återförsela alla behållare, med angivande av numret på förseglingen på gränspassageformuläret.

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 90/675/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2 a	Artikel 2.2 a
Artikel 2.2 b	Artikel 2.2 b
Artikel 2.2 c	Artikel 2.2 c
Artikel 2.2 d	Artikel 2.2 d
Artikel 2.2 e	Artikel 2.2 e
Artikel 2.2 f	Artikel 2.2 f
Artikel 2.2 g	Artikel 2.2 g
Artikel 2.2 h	Artikel 2.2 k
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 12
Artikel 6	Artikel 13
Artikel 7	—
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2	Artikel 4.4 b
Artikel 8.3	Artikel 10
Artikel 8.4	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 6
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	—
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 18 a	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
Artikel 21	Artikel 25
Artikel 22	Artikel 26
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 32
Artikel 32	Artikel 34
Artikel 33	Artikel 36
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III

RÅDETS DIREKTIV 97/79/EG

av den 18 december 1997

om ändring av direktiven 71/118/EEG, 72/462/EEG, 85/73/EEG, 91/67/EEG, 91/492/EEG, 91/493/EEG, 92/45/EEG och 92/118/EEG med avseende på organiseringen av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land

EEUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

För att skapa större klarhet och av praktiska skäl har direktiv 90/675/EEG om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land⁽⁴⁾ upphävts och ersatts av direktiv 97/78/EG⁽⁵⁾.

Den omständigheten att direktiv 90/675/EEG ersätts av direktiv 97/78/EG påverkar lydelsen av följande råde-direktiv:

- Rådets direktiv 71/118/EEG av den 15 februari 1971 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött av fjäderfä⁽⁶⁾.
- Rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter⁽⁷⁾.
- Rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansiering av hygienundersökningar och kontrol-

ler av färskt kött och fjäderfäkött som avses i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG (ändrat och kodifierat)⁽⁸⁾.

— Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk⁽⁹⁾.

— Rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker⁽¹⁰⁾.

— Rådets direktiv 91/493/EEG av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter⁽¹¹⁾.

— Rådets direktiv 92/45/EEG av den 16 juni 1992 om frågor om människors och djurs hälsa i samband med nedläggning av vilt och utsläppandet på marknaden av viltkött⁽¹²⁾.

— Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter⁽¹³⁾.

Därför bör dessa direktiv anpassas så att de blir förenliga med direktiv 97/78/EG.

⁽¹⁾ EGT C 258, 23.8.1997, s. 7.

⁽²⁾ EGT C 85, 17.3.1997, s. 76.

⁽³⁾ EGT C 66, 3.3.1997, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1—13).

⁽⁵⁾ Se sidan 9 i detta nummer av EGT.

⁽⁶⁾ EGT L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/23/EG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽⁷⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/91/EG (EGT L 13, 16.1.1997, s. 27).

⁽⁸⁾ EGT L 32, 5.2.1985, s. 14). Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽⁹⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/22/EG (EGT L 243, 11.10.1995, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/61/EG (EGT L 295, 29.10.1997, s. 35).

⁽¹¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/23/EG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽¹²⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/23/EG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽¹³⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/90/EG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Direktiv 71/118/EEG ändras på följande sätt:

- a) I artikel 14a.2 a skall andra meningen utgå.
- b) I artikel 17 skall andra stycket utgå.

2. Direktiv 72/462/EEG ändras på följande sätt:

- a) I artikel 31a skall orden "artikel 17 i direktiv 90/675/EEG" ersättas med orden "artikel 18 i direktiv 97/78/EG".

b) Artikel 31 skall utgå.

3. I artikel 3.1 i direktiv 85/73/EEG skall orden "artikel 20 i direktiv 90/675/EEG" ersättas med orden "artikel 23 i direktiv 97/78/EG".

4. Direktiv 91/67/EEG ändras på följande sätt:

- a) Artikel 23 skall ersättas med följande:

"Artikel 23

De principer och regler som fastställs i direktiven 91/496/EEG och 97/78/EG skall gälla, särskilt i fråga om organisationen och uppföljningen av de kontroller som skall utföras av medlemsstaterna samt de skyddsåtgärder som skall genomföras."

b) Artikel 24 skall utgå.

5. Artikel 10 andra stycket i direktiv 91/492/EEG skall utgå.

6. Direktiv 91/493/EEG ändras på följande sätt:

- a) I artikel 10 andra stycket skall orden "artikel 18.3 i direktiv 90/675/EEG" ersättas med orden "artikel 19.2 i direktiv 97/78/EG".

b) I artikel 12 skall punkt 2 utgå.

7. Direktiv 92/45/EEG ändras på följande sätt:

- a) I artikel 17 skall punkt 2 utgå.
- b) I artikel 19 skall andra stycket utgå.

8. Direktiv 92/118/EEG ändras på följande sätt:

- a) I artikel 12.1 andra stycket skall orden "artikel 8.2 i direktiv 90/675/EEG" ersättas med orden "artikel 4.4 b i direktiv 97/78/EG".
- b) Artikel 12.2 skall utgå.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli 1999 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 juli 1999.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 1997.

På rådets vägnar
F. BODEN
Ordförande